

KAVYANJALI by Ambicathanyadatta, Bannanje
Gawrisha Kaikini, Shankara Mokashi & Ekkundi
Published by Felicitation Committee, Bangalore

Price: Rupee One — 1981

All Rights Reserved

Printers:

Sharada Press,
Maroli, Mangalore - 575 005

ಜೀಲಿ : ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ

“ಕಾವ್ಯಾಂಜಲಿ”ಯ ಸುರಿತೆ

ಪೇಜಾವರ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥರ 50ನೇಯ ಹುಟ್ಟಿಹಬ್ಬದ ಸಮಾನೆನಷಿನ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಈ ಪ್ರಸ್ತುಕವು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

“ಕಾವ್ಯಾಂಜಲಿ” ಅನಂದ ತೀರ್ಥರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರತಿಭಾವಂತೆ ಕವಿಗಳು ಕಟ್ಟಿದ ಕವನಗಳ ಸೂಡು. ವರಕವಿ ಅಂಬಿಕಾತನಯುದತ್ತ, ಬನ್ನಂಜೆಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ, ಶಂಕರ ಮೌಕಾತಿ ಪ್ರಣೇಶರ ಇವರುಗಳ ಗೀತಗಳು ಮತ್ತು ಸುಭ್ರಜ್ಞ ರಂಗನಾಥ ಎಕ್ಕಂಡಿ ಅವರು ಬುರೆದ ಪ್ರಶ್ನಾತ ಖಂಡಕಾವ್ಯ “ಅನಂದತೀರ್ಥ” ಇವು ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕೊಡಿವೆ.

ಈ “ಕಾವ್ಯಾಂಜಲಿ” ತನ್ನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದಿಂದ ರಂಜಿಸಿತು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಮೇ 17, 1981

ಸಂಪಾದಕರು

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ
ಕು. ಶ್ರೀ. ಹರಿದಾಸ ಭಟ್ಟ
ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ
ವಿಜಯನಾಥ ಶೈಕ್ಷಾ
ರಘುರಾಮ ಆಚಾರ್ಯ

ಪರಿವಿಡಿ

1.	ಆನಂದತೀರ್ಥ	
	—ಅಂಬಿಕಾಶನಯದತ್ತ	1
2.	ಗುಹಾ ಸಂತಂ ಮಧಾಯತಿ	
	—ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ	5
3.	ಮಧ್ವ ಮಂಗಲ	
	—ಗೌರೀಶ ಕೃಷೀಂ	13
4.	ಶ್ರೀ ಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಸ್ಮಾರ್ತ್ರಂ	
	—ಶಂಕರ ಮೋಕಾಶಿ	23
5.	ಶ್ರೀ ಆನಂದತೀರ್ಥರು	
	—ಸುಭೂತಾ ರಂಗನಾಥ ಎಕ್ಕುಂಡಿ	26

ಕಾವ್ಯಂಜಲಿ

ಆನಂದತೀರ್ಥ

ಆನಂದತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಜಾಳ್ಳಿ ರವಿಂದ್ರಾ—
ಪೂಣ್ಯ !
ಅವತರಣ್ಣಾ—ಉದ್ಧರಣ್ಣಾ
ಶಿಕ ಸೋಪಾನಾ
ಎಡೆಎಡೆಗೆ ಸೋಮಪಾನಾ
ಜತೆಜತೆಗೆ ಸಾಮಗಾನಾ
ನಾದದ ವಿತಾನಾ
ಧ್ವನಿಯ ಸಂತಾನಾ

ಯಾವುದೀ ಭ್ರಮರಚಾತಿ?
ಮಧ್ಯಪ್ರೀತಿ
ಆದಿತ್ಯಜ್ಯೋತಿ !
ಪವಮಾನ ಸೋಮಾ
ವಾಯುಲಹರೀ
ಹರಿ ಹರೀ !

ದರಿನಾರಾಯಣನಾ
ನವಕೋಟಿಯಂದಾ
ಆನಾಡಿನಿಂದಾ
ತ್ಯಾ ನಾಡಿಯಂದಾ
ನರನರಗಳ ಸಂಬಂಧಾ

ನರ—ಹರೀ ನರಹರೀ !
ಯಾವುದೋ ಪ್ರಹ್ಲಾದಾ—ಪರಮಾರ್ಥೋದಾ ?

ಗೋಪೀಚಂದನಗಭಿತ
ಓ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ !
ಭೇದ—ವಿವೇಕ—ಜ್ಞಾನದ
ಅಶಾಸಂಪೂರ್ತಿ !

ಯಾ ಬೀಜಕೆ ಯಾ ಫಲಪೋ?
ಯಾ ಕೃಷ್ಣಿಗೇ? ಯಾ ಹೊಲಪೋ?
ಯಾ ನಲಿವಿಗೆ ಯಾ ಒಲಪೋ?
ಯುಗ ಯುಗ ಸಂಪತ್ತಿ!
ಹತ್ತೀ—ಇಳಿದೂ—ಹತ್ತೀ
ಹೊತ್ತಿತ್ತು ತ್ಯಾ ಬತ್ತಿ

ಅಂಜನಿಸಿತು ನೀರಾಂಜನಾ
ನವ ವೇದ ನಿಧಾನಾ
ಭಂದೋ ವಿಧಾನಾ
ರೂಪಿಸುತ್ತಿದೆ ಧೂಪದ ಶಿಶಿ
ರವಿ ಭಾಯಿಗೆ ಲಗ್ನ
ನಾನೋ ಉದ್ದಿಗ್ನ !

ನೀನೆಲ್ಲಿ? ನಾಸುಪ್ತಿ!
ಅಗಲಿರುವುದು ಒಪ್ಪೇ?
ಹಗಲಿರುಳಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ
ಹೀಗಿರುವುದು ತಪ್ಪೇ?

○ ○ ○

ಕೊಳ್ಳಲುಲಿಯಲಿ
ಕೆವಿ ಕೋದಿವೆ
ಆವಿನ ಉಸಿರೇ ಕಾದಿವೆ
ಓದಿವೆ ನಾಮುವನು
ಬಾಳಿನ ತಾಳಕೆ ನಡೆಸಿವೆ
ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನು

ನನ್ನಿಛ್ಣಿಗೆ ನೀ ಬರುವೆ
ಓ ಗುರುವೇ ಐತರುವೇ !
ಸಹನೆಯೆ—ಸಹನಾವವತು
ಯದ್ವಾವ್ಯಂ ತದ್ವವತು
ವಸುದೇವನ ದೇವಕಿಯಲಿ
ನೀ ವಿಟ್ಟಿಲನೆಂದೋ
ನೀನೇ ಬರುವಂದೋ? ಏನೋ?

ನಾನೋ !
 ಮಾತಾರಿಯ ಮೇಳದಲ್ಲಿ
 ಕೂತೆಳುವೆ ಮೊನ
 ಅಲ್ಲಿ ವರೆಗು—

—ಬನ್ನಂಜಿ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ

‘ಯಾಜಯಂತಿ
 ವೈಜಯಂತಿ’
 ಆ ಶಾರುವಣವೆಂದೋ?
 ಮುಚುಕುಂದ ಬಂಧೋ !

ಮಧ್ವಾಂತಕೆ
 ಅಧ್ವಾಂತಕೆ
 ಉಧ್ವಾಂತಕೆ ಕರೆವೆ,
 ನೀನೋ ಪೈಗರೆವೆ !

ಗುಹಾ ಸಂತಂ ಮಥಾರ್ಯತಿ

०

“ಪಿಂಡಾಂಡದೋಳಗಿನ ಗಂಡನ ಕಾಣದೆ
 ಮುಂಡೆಯರಾದರು ಪಂಡಿತರು !”

ಅವರು ಏನಾದರಾಗಲಿ
 ಇವನಿಗೇಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು ಈ ಕೆಲಸ?
 ಹೆಯಡಿಯ ಕಾಟ ತಾಳಲಾರದೆ
 ಉರು ಬಿಟ್ಟೋಡಿರುವ
 ಗಂಡನಮು ಕರೆತಂದು
 ಅವರೆದುರು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಹವ್ಯಾಸ?

ಹೇಳಿದ್ದನಲ್ಲ ವಾಸ:
 “ಪಂಡಿತಾಸ್ತು ಕಳತ್ತೇಣ ರಮಂತೇ ಮಹಿಷಾ ಇವ
 ಪುತ್ರಸೋತ್ವಾದನೇ ದಕ್ಷ ಅದಕ್ಷ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೇ”
 ಅವನೊಬ್ಬ ವೇದವ್ಯಾಸ
 ಇವನೊಬ್ಬ ಅವನ ದಾಸ
 ಇವಗೇಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು ಈ ಹಾಲು ಹವ್ಯಾಸ?

ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದು
 ಸರಿಸಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪರದೆ
 ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟಿರುವ ಪಂಡಿತರ ಕೆಡಿಸಿದ್ದು
 ಅಲ್ಲ, ಕಂಗೆಡಿಸಿದ್ದು ಇವ;
 ಇಲ್ಲಿ ಇವನದೇ ದುಬೋಽಧನೆ
 “ಆ ಧರ್ಮ ಗುಹಾ ಸಂತಂ ವಾತರಿಶ್ವ ಮತಾಯತಿ”
 ಉಳಿದ ಮಂದಿಯು ಕೂಡ ಮಧಾಯತಿ
 ಅವರವರು ಅವರವರ ಯಥಾಮತಿ
 ಒಂದೆರಡಕ್ಕರ ಆಚೆ—ಆಚೆ, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಒಂದೆ

ಉಳಿದವರಂತ್ಲು ಈ ಆಸಾಯಿ
 ಅವರಾದರೂ ಹೇಗಿದನು ಸಹಿಸಲಿ?

ಹಣೆಯ ಕುಂಕುವ ಒರಸಿ
 ಕರಿಮಣೆಯನಳಿಸಿ
 ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಮೊಮ್ಮೆಗಳ ಸೂಂಟಕ್ಕೆ
 ಉಡಿದಾರ ಮಾಡಿದ್ದು
 ಉರ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲ ಮೂಗುಮುರಿಯುವ ಹಾಗೆ
 ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಹಾಡಿದ್ದು
 ಆರು ಜನ ಮಕ್ಕಳಿಗು ಪಿತ್ರಾಜ್ಯಿತ ಪಾಲು
 ಸಿಗುವಂತೆ ಹಂಚು ಹೊಡಿದ್ದು
 ಕರಿಮಗನ ಹರೆಯಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥದ ಹವಣಾ
 ಆಗಲಿದೆ ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದು.....

ಎಲ್ಲ ಮುತ್ತೆದೆಯರೆ ನಡೆದು ಮೃಲಿಗೆಯಾದ
 ಸೆಲಪನ್ನು ಮಡಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ
 ಯೋಜನಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ
 ಓಲೆ ಬಿಂಜಿದ ಕಿವಿಯ ತೆರೆದು
 ಅದರೊಳಗೆ ಲೋಕವಾರ್ತೆಯನೆರೆದು
 ಮಡಿಯ ಮುಡಿಯಡಿಯಲ್ಲಿ
 ಅದನು ಸಹ ಮಡಿಗೊಳಿಸಿ
 ಹಾಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಓ ! ಇವನೇಕೆ ಬಂದ ಈ ಗಂಡ ?
 ಅಪರದಂಡ !

ಪ್ರಣ್ಯ ಮಾಡಲಿಕೆಂದು
 ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿದ್ದೇ ಬಂತು
 ಮನೆಯಂಗಳಕ್ಕೆಲ್ಲ
 ಸೆಗಣ ಸಾರಿಸಿದ್ದೇ ಬಂತು
 ಜಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಂದು
 ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತು
 ಬೆಳ್ಳಿಯ ಜಪಸರವ ಕೆಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇ ಬಂತು
 ಅಪ್ಪರಲಿ ಈ ಗಂಡ—ಯಾನೆ ಗಂಡಾಂತರವು ಬಂತು !

ತಿರುಗಿ ಬಂದನಲ್ಲಾ ಇವನು ಹಾಳಾದವನು
 ಕೃಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ದಂಡ ಹಿಡಿದು
 ಕರೆದು ತಂದನಲ್ಲಾ ಇವನನೇ ಪ್ರಂಡಗುರು
 ಕೃಯಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಿಗೆಯ ದಂಡ ಹಿಡಿದು
 ಇವನಿಗೇಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು
 ಈ ದಳ್ಳಾಳಿ ಕೆಲಸ ?

“ಮಂಡೆ ಬೋಳಾಗಿ ಭೂಮಂಡಲವ ತಿರುಗಿದವನು
ಪುಂಡರಿಕಾಕ್ಷ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟು ಲನ
ಕೊಂಡಾಡುತಲಿ ಬೋರೆಮರದ ಕೆಳಗಿದ್ದವನು”
ಇವನಿಗಾದರೂ ಏಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು
ಈ ದಳಾಖ್ಯಾಲಿ ಕೆಲಸ?

೩

ಇವನೆದುರು ತಿರುಗಲಿಕೆ ಹಳಬರಿಗೆ ಮುಖವಿಲ್ಲ
ಉಂಟು ಮುತ್ತೆದೆಯರಿಗು ಇದರಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲ
ನೆರೆಮನೆಯ ದಾಸಕ್ಕು ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದಳಲ್ಲ:
“ಮಂಡೆ ಬೋಳಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬ
ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನಮ್ಮು
ಗಂಡನ ಕಿರಿಯೂದಿ ಮರುಳುಮಾಡಿ
ಮನೆಯ ಕೊಂಡನಮ್ಮು
ಏಕಾದಶಿಯ ದಿನ ಅವರೆ-ಗುಗ್ಗಾರಿಗಳ
ತಿನುತ್ತಿದ್ದೆವಮ್ಮು
ಬೇಕಾದರೆ ನಾಲ್ಕು ದೋಸೆಯನೂ ಮಾಡಿ
ತಿನುತ್ತಿದ್ದೆವಮ್ಮು
ಈ ಕಾಕು ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಬಂದವನೆ
ಎಲ್ಲವನು ಬಿಡಿಸಿದನು ನೋಡಿರಮ್ಮು!
ಹುಸಿಯನ್ನೇಕಾಡಲಿ?
ನಮ್ಮುವರ ಗಂಡಸುತನ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಹುದಮ್ಮು
ಅದರಿಂದಲೇ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳ ಬೇಗ ಹಡೆದೆನಮ್ಮು

ಈ ಕಾಕು ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಬಂದವನೆ
ಎಲ್ಲವನು ಬಿಡಿಸಿದನು ನೋಡಿರಮ್ಮು”
ಇವನಿಗೇಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು
ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯದಲಿ ಹುಳಿಯ ಹಿಂಡುವ ಕೆಲಸ?
ಇದ್ದುದನು ಕಿತ್ತು
ಇಲ್ಲದುದನು ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯ ಹೊರಟಿರುವ
ಉರೂರು ಅಂಡಲೆವ ಅಲಸ!

“ಸ್ವರನಂಬು ಗೆಲಿದಾತ, ಶರಣಜನರಿಗೆ ದಾತ
ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಟ್ಟು ಲಗೆ ಅಚ್ಚಿನ್ನಭಕ್ತನೀತ”
ಅಗಿರಲೊಲ್ಲಾನೇಕೆ ನಂಬಿದವರಿಗೆ
ಅವನೆ ನವನೀತ
ಇವರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಬಿರುಗಾಳಿಯುತ್ತಾತ !

ಇ

ಎಲ್ಲಿಂದ ಬೀಸಿತೋ ಈ ಗಾಳಿ
ರೌದ್ರರೂಪವ ತಾಳಿ
‘ಪ್ರಜಯಭ್ಯರವ’ನಾಗಿ
ಮೂಲೆಮೂಲೆಗೆ ಸಾಗಿ
ನೆಗೆಯುವೇ ರಭಸಕ್ಕೆ
ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು
ನೆಲದ ಧೂಳಿಲ್ಲ ಧೂಳಿಪಟ !
ಮನೆಯ ಭಾವಣ ಹಾರಿ

ಸೂರಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲ ಬಿಳಿಹಾವು
 ಹೆಡೆಯರಳಿಸಿದಾಗಲೇ—
 ಕಿಟಕಿ-ಬಾಗಿಲು ಜಡಿದು
 ನಾಲ್ಕು ಕಂಬಳ ಹೊದೆದು
 ಮಲಗಿ ನಿದ್ದಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯಮಂದಿಗೂ ಕೂಡ
 ಬೆಳಕಾಯಿತು—
 ಥೂ ! ಇವನ ಕಾಟಕ್ಕೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ
 ಮನೆಯ ಭಾವಣೆ ಏನು?
 ಮುಗಿಲ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನೆ ತೆರೆದು ಹೊರಬಂದ ಮಲ್ಲ

ಃ

ಓ ಎಂಥ ಬಿರುಗಾಳಿ !
 ಸುಳಿಯಾಗಿ ಬೆಂಬಳಿಯೆ
 ಸುಳಿವ ಸುಂಟರಗಾಳಿ !
 ಕಡಲಿನೀ ಕಡೆಯಿಂದ
 ಆ ಕಡೆಯು ತನಕವೂ
 ಚಿಮ್ಮು, ಮಗಿನ್ನನ್ನೆ ಸೀಳಿ
 ಕಡಲಿನೊಡಲನ್ನೆ ನಡುಗಿಸಿದ ಗಾಳಿ !
 ಕಾಡು-ಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿ
 ಸಿಕ್ಕ ಮರಗಳ ಕಿತ್ತು
 ಅಡ್ಡಾದವರ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಬೀಳಿಸಿ
 ಪ್ರಳಯವನು ವೀರಿಸಿದ ದಾಳಿ !
 ಹಾಯಾಗಿ ಕುಳಿತವರ

ಒಡಲೋಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ
 ಎದೆಯ ಗೂಡಿನೊಳೊಂದು
 ಜಳಿಯ ಬೇರನು ಬಿಟ್ಟು
 ಉರೂರುಗಳನೆಲ್ಲ ನಡುಗಿಸಿದ ಗಾಳಿ !

ಭೋರೆಂದು ಬೀಸುತ್ತಿರೆ
 ಜನವೆಲ್ಲ ಮರವಟ್ಟು
 ನಿಂತು ನೋಡಿದ ಗಾಳಿ
 ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೀಸರೆಬ್ಬಿಸಿದಾಗ
 ‘ಮಾ-ರುತ’, ‘ಮಾ-ರುತ’
 ಎಂದು ತಜನಿ ತೋರಿ
 ಕಣ್ಣ ತೆರೆದು, ಕಿವಿ ತೆರೆದು,
 ಎದೆಯ ಗುಂಡಿಗೆಯನೂ ಕೂಡ ತೆರೆದು
 ನಿಂತವರ ಬಳಿ ಬಂದು
 ಜಳಿಯ ಬಿಡಿಸಿದ ಗಾಳಿ
 ಈ ಇವನೆ ದಳ್ಳಾಳಿ !—

ಃ

ಥೂ ! ಇವನ ಕಾಟಕ್ಕೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ
 ಆಗಿ ಹೋಯಿತು ಎಲ್ಲ—
 ಅಗಬಾರದ್ದೆಲ್ಲ
 ಇನ್ನು ಬೆಂತಿಸಿ ಕೂಡ ಘಲವಿಲ್ಲ

ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಲಿಕೆಂದು
ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿದ್ದೇ ಬಂತು
(ತಲೆ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ²
ಪುಣ್ಯವೂ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ)
ಇನ್ನು ತಲೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕು
ಮತ್ತೆ ಜಡೆ ಹೆಣೆಯಬೇಕು
ಬಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಈ ಹಳೆಯ ಗಂಡ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ದಂಡ ಹಿಡಿದು
ಹಿಂಡೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಕರೆತಂದ ಪುಂಡ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಿಗೆಯೆ ದಂಡ ಹಿಡಿದು !

— : ● : —

ಮೆಧ್ವ-ಮಂಗಲ

(೧)

“ಇದು ಸತ್ಯ ಅದು ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ ಸತ್ಯಸ್ಯ ಸತ್ಯ”
ಧ್ವನಿಯೆತ್ತಿ ಭುಜವೆತ್ತಿ ಸಾರುವನು ನಿತ್ಯಃ
“ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾತ್ಮಾ ಪರಂ ನಾಸ್ತಿ ನ ದೈವಂ ಕೇಶವಾತ್ ಪರಮ್”
—ಅಂದು ವೇದವ್ಯಾಸರೋರೆಯೆ ಘಂಟಾಘೋಷ
ಮೂರೆದವು ಜಯೇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣ ಅಷ್ಟಾದಶ
“ಎನಗೆ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ ! ಕಿವಿಗೊಡುವರಿಲ್ಲ !
ಅಫ್ರಿಕಾಮಕೆ ಧರ್ಮವಾಶ್ರಯಿಪರಿಲ್ಲ !”
—ಹಲುಬಿದರು, ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಿ ಬಾದರಾಯಣರು
ತಪಸಿ ಪರಿತಪಸಿದರು, ನರ-ನಾರಾಯಣರು,
ಯುಗಯುಗಗಳಾಚೀಯಿಂದೋಗುಡಲು ಕಾಯುತ್ತೆ
ಈ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಿಕೊ ಉಗ್ರದಿಸಿತು ಉದಾತ್ತ
“ಶುಣುತಾಮಲಸತ್ಯವಚಃ ಪರಮ
ನ ಹರೇಃ ಪರಮೋ ನ ಹರೇಃ ಸದೃಶಃ”
ಶಾಂತರಸಸ್ಯಂದಿ ದೃಷ್ಟಿಪಾತಕೆ ವಿವಶ
ಪಡುಗಡಲು ಭೋಗರೆವ ತೆರೆಗಳಾಭಂಟಿ ತಗ್ಗಿ
ತುಳುನಾಡ ನೆರೆಕರೆಗೆ ಗ್ರಹಣ ಬಿಡೆ ಸೂರ್ಯನಾಗೆ !

(೨)

ಪಾಚಕಕ್ಕೇತ್ರವು ಪಾಚಕವಾಯಿತು
ಪಾಪರಾಶಿಗಿಡುಪಿ
ಜಾಗರಿತಗೆ ಭವಸಾಗರ ದಾಟಿಸೆ
ಲುಡುಪವಾಯ್ತು ಉಡುಪಿ !
ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಸುಳಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಗ
ಎರಡು ಯೋಜನ ತುಳಿದು ಬಂದ ಬಟ್ಟಗ
ಶ್ರೀಅನಂತೇಶ್ವರದಿ ಕಂಡು ತಂದೆ
ಕೇಳಿದನು, “ನೀನೊಬ್ಬನೇಕೆ ಬಂದೆ”
“ಒಬ್ಬನೇ ಬರಲಿಲ್ಲಾ: ನಾರಾಯಣ
ನನ್ನ ಜತೆ ನಡೆತಂದ—ಪದುಳ ಪರಮಣ”
“ನೋಡಿದತ್ತೆಲ್ಲ ಕ್ಯಾಮುಗಿವಿಯೇಕೆ?”
ವೇದವತಿ ಕಂದನನು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ
“ಏನು ಮಾಡಲಿ ಅಮೃ ನೋಡಿದತ್ತೆ
ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪ ಸೇಳಿಯುವುದು ಚಿತ್ತ !”
ತರಳನೇಂ, ತರುಣನೇಂ, ಇಂಥ ಭಗವತ್ಪ್ರಜ್ಞ—
ಜನಜೀವನ ಜಟಾಯುಗಭಯದಾನ !
ನಾರಾಯಣನ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಾಸದೇವನಿಗೆ
“ಕಂದ ಕೋಲನ್ನೇಕೆ ಹಿಡಿದಿರುವಿ ಹೀಗೆ?”
ಬಯಸುವಿಯ ನೀನು ಗೋಪಾಲನಾಗೆ?”
“ಅಹುದು, ವೈಷ್ಣವ ಮತವ ಕೃಷ್ಣನಂತೆ
ಲುಡುರಿಸುವೆನು ಜಗದಿ ನೋಡು ತಂದೆ !”
ತಂದೆ ನಕ್ಷನು, “ಮಗನೆ ಹೊಸಮತಗಳು
ಖಾರಿ ನಿಲ್ಲುವ ಮುನ್ನ ಒಣಕು ಕೋಲು

ಕೊನರಚೇಕಾದೀತು !” “ಏನದು ಮಹಾ !”
ಕೋಲ ಮಣಿಲಿ ನಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಶಂದೇಹ
ನೀರೆರೆದು ನೋಡೆ ವಟು ವಾಸುದೇವ
ಚಿಗುರೊಡೆದು ಮರವಾಯ್ತು—ಸತ್ಯಮೇವ !
ಅಂತೆ ಅಜರಾಮರವು ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ
ಮಧ್ವಮತದುಜ್ಞರು ಅಲ್ಲಿ—ಇಲ್ಲಿ !

(೩)

“ವಿಷ್ಣೂಃ ಪದೇ ಪರಮೇ ಮಧ್ವ ಉತ್ಸಃ”
ದ್ವೈಪಾಯನರಿಗೆ ನೀವ್ ದ್ವೈಪಾಯನರೆ ವತ್ಸ !
ಯಾಜ್ಞವೇರು ಹಿಂಸರೀ? ನಿಮಗೆ ಅತಿ ಬೀಭತ್ತೆ
ಪುಷ್ಟಪಶು ಬದುಕಿತ್ಯೆ ಪಿಷ್ಟಪಶು ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆ
ಗುರುಗಳನೆ ಉದ್ಧರಿಸಬಂದ ತಿಷ್ಯವರ
ಕೃಷ್ಣಮೃತಾಣವವ ಮಂಧಿಸಿ ಮಂದರ
ಮಧ್ವಸರೋವರವೆ ಭಕ್ತಿ ಪುಷ್ಟರಿಣಿ
ದಂಡತೀಥರ್ವದಿ ಗುರುವ ಹೊಲಕೆ ನೀರ್ ಮನದಣಿ !
“ಯಾ ಓಷಧಿಃ ಪೂರ್ವ ಜಾತಾ—”
ಕ್ಯಾಗೆತ್ತಿ ಕಾಳುಗಳನಭಿಮಂತ್ರಸುತ
ಗುರುವರೇಣ್ಯಾರ ಅಮೃತ ಅಂಗ್ರೇಯಾಳಿ
ಅಂಕುರಿಸಿ ಸಸಿಗಲಂಕರಿಸಿತು ಬೀಳಿ
ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿತು ತುಂಬಿ ಹಚ್ಚಿ ಹಸಿರು
ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀಥರ ಹೆಸರು ಹಸಿರು
ಅಚಂದ್ರತಾರಕ ಜೀವದುಸಿರು !

(೪)

“ವಿಷ್ಣೋಃ ಪದೇ ಪರಮೇ ಮಧ್ಯ ಉತ್ಸಃ”
 ದ್ವೈಪಾಯನರಿಗೆ ನೀವೋ ದ್ವೈತಾಯನರೆ ವತ್ಸ !
 ಯಾಜ್ಞೋಯ ಹಿಂಸೆಯೇ ? ನಿಮಗೆ ಅತಿ ಬೀಭತ್ಸೈ
 ಪ್ರಷ್ಟಪಶು ಬದುಕಿತ್ಯೈ ಪಿಷ್ಟಪಶು ವಿಚಿಕಿತ್ಸೈ
 ಗುರುಗಳನೆ ಉದ್ಧರಿಸಬಂದ ಶಿಷ್ಯವರ
 ಕೃಷ್ಣಮೃತಾಣವವ ಮಂಧಿಸಿದ ಮಂದರ
 ಮಧ್ಯಸರೋವರವೆ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಷ್ಟರಣ
 ದಂಡತೀಥಾದಿ ಗುರುವ ಹೊಲಕೆ ನೀರ್ಲಾ ಮನದಣಿ !
 “ಯಾ ಓಷಧಿಃ ಪೂರ್ವ ಜಾತಾಃ—”
 ಕೃಗೇತ್ತಿ ಕಾಳುಗಳನಭಿಮಂತ್ರಸುತ್ತ
 ಗುರುವರೇಣ್ಯಾರ ಅಮೃತ ಅಂಗ್ರೇಯೋಳಿ
 ಅಂಕುರಿಸಿ ಸಸಿಗಲಂಕರಿಸಿತು ಬೆಳೆ
 ಒಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿತು ತುಂಬ ಹಚ್ಚೆ ಹಸಿರು
 ಶ್ರೀಮದಾಸಂದತೀಥಾರ ಹೆಸರು ಹಸಿರು
 ಆಚಂದ್ರತಾರಾಕ್ಷ ಜೀವದುಸಿರು !

(೫)

ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿಯ ತೋಷಕೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಿರಿವಂತೆ ನಲಿದರು ಶಾಧಕರು
 ಅದರಾಟೋಷದ ರೋಷಕೆ ಹೆಮ್ಮೆರ ಮುರಿವಂತೆ ಅಳಿದರು ಬಾಧಕರು
 ಸಹ್ಯಗಿರಿಯ ದರಿ ಕೊಳ್ಳಿ ದುಮುದುಮಿಸಿ
 ವೋಳಿತು ದುಂದುಭಿ—ದ್ವೈತಮತ
 ಹಿಮಗಿರಿ ಕಂದರ ಮಾರ್ಡನಿಗೋಂಡಿತು
 ಅನಂತೇಶ್ವರನಿಗೆ—ಅನಂತಮತ

ಸ್ವಾರ್ಥವಲ್ಲಾಲ ತೋಟ್ಟು ಮಂಜು ಬೆಟ್ಟು
 ಪರಿಳಿಯಲಾರದೆ ಶಿಷ್ಯ ಕೆಟ್ಟು
 ತಂಗಾಳಿ ತೇಲಿಸಿತು ಮತಕೆ ಅವನ
 ಭಗವತ್ಪಾದರೋ ಗರುಡಗಮನ
 ಮೆಟ್ಟಿ ನಡೆದರೆ ಮುಂದೆ ಹನುಮ ಹೆಚ್ಚೆ
 ಹಿಮಶಿಶಿರ—ಅಹ, ಪ್ರವಿರ ಆತ್ಮಬಿಜ್ಞ !

(೬)

ನರ—ನಾರಾಯಣ ಬಾದರಾಯಣರ
 ನಡುವೆ ಕೂತು ಹೂತಾ ಸೂಘತ್ಸ
 ಗೀತೆ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತೋಪನಿಷತ್ತಿಗೆ
 ಭಾಷ್ಯ ಬರೆದು ಮಾಗಿತು ಕೇತ್ಸ.
 ವೇದಾಂತ ಸಾಮಾರ್ಜ್ಯ ಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತ ಗುರು
 ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಮಂಗಲಕೆ ಬಿಜಯಂಗೋಳಿ
 ಮತುರಾಚಿಗೆಲ್ಲ ತಾ ಮತುರಾಜ ಯತಿರಾಜ
 ವರತರಾಜ ಸಾಕಾರ ಬರುವಾಗಲೆ
 ಕುಲಕೋಟಿ ಪಾವನವೈ ಕರುಣಾವಲೋಕನದಿ
 ಕಾಪ್ಯಮತ, ಕೊಡಿಪಾಡಿ ಪ್ರರಿ ಕುಂಬಳಿ
 ಶ್ರವಿಕ್ರಮ ಪರಿಪಂಥದ ಉರುಕ್ರಮಪಂಥಿ
 ಬಿಡಿಸಿಟ್ಟಿರಿ ಜಡಜಲ್ಪದ ಭಾರ ದಶಗ್ರಂಥಿ
 ದುರುತ್ತರರು ನಿರುತ್ತರರು ಇದಿರಿಸೆ ವಾಗ್ಣಾದ
 ಧರ್ಮಗಾಳ್ನಿಯ ಭೂತಕೆ ಹರಿನಾಮ ಪವಾಡ !

(೭)

ಪಾದಪದ್ಮ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುಕುರಿದವು ಭಕ್ತಭೃಂಗ ನಿವಹ
 ತೃಪ್ತರಾದರೋ ಸಿದ್ಧರಾದರೋ ಅಮೃತರಾದರಹಹ !

ಸೋಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಖಿಪಂಡಿತಪ್ರಮುಖಿ ಕಂಡರು ವಾದಿಸುತ್ತ
 ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ತಿರಜತ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಹದೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತ?
 ಸಿಂಪ್ರ ಬೆಳ್ಳಿಯೆನೆ ಎರಡು ಸತ್ಯವೇ?—ಜನಿಸೆ ಒಂದು ಮಾಯೆ!
 ಜಗನ್ನಿಧ್ಯತೆಗೆ ಬೇಕು ಜಗದ್ವಾಯ—ದ್ವೈತಭಾವ ಭಾಯೆ!
 ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗದೆಯ ಬೀಸೋಗೆದ ಭೀಮರುದ್ರ ಹಸ್ತ
 ತರ್ಕದಿಂದ ತರ್ಕವನು ಕತ್ತಲಿಸೆ ದಂಡಕೆ ಸಂನ್ಯಾಸ!
 ಮಧ್ಯತತ್ವ ಬಲಮುರಿಯ ಶಂಖವೈ ಅಜ್ಞಾರಿಗೆ ಅಗಮ್ಯ
 ಇಹದ ಭೋಗಕೆ ಪರವ ಭಚಿಪರಿಗೆ ಸಫಲಿಸುವುದು ಕಾಮ್ಯ
 ಅದು ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ವಿಷ್ಣುತತ್ವಮಯ ನಿಧಿಯಧ್ವತರಮ್ಯ
 ಪಂಚಭೇದಗಳ ಜೀವಗಣಗುಣವ ಶಿಲಿಯ ತಾರತಮ್ಯ

(೫)

ಯೋಗದಂಡದೊಡೆ ರಾಜದಂಡವನು
 ಪಡಿದು ಬಾಳ್ಜು ಪರಿಯ
 ಅಭ್ಯಾಸದಯದಿ ನಿಃಶ್ರೇಯಸ ಸಿದ್ಧಿಯ
 ಪಡೆಯುವ ದಿನಚರಿಯ
 ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹದುಭಯಕುಶಲ
 ಲೋಕಸಂಗ್ರಹಕೆ
 ಮಧ್ಯಮನಿವಿಜಯ ಮಣಿಮಂಜರಿಯ
 ಮೆರೆವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಕ್ಕೆ
 ರಾಜದಂಭವ ತಡೆದು ಹೋಸ್ತಿಲಾಚಿಗೆ ನಿಲಿಸಿ
 ಶಾಸಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಕ್ಕೆ ಹವಣೆ
 ಪ್ರಚೆಯ ಕ್ಷಾಮವನಳಿಸೆ ಕ್ಷೇಮವನುಳಿಸೆ

ವೀಣೆಯಿಂಚರನುಡಿಸೆ ದೇವಕರುಹೆ
 ಕರಗಿ ಧೋ ಧೋ ಜಡಿಯೆ ಮಳೆಯು ಧಾರಾಹಾರ
 ಕಾಡು ಮಣಿದುವು ತೆಂಗು—ಕೌಂಗು ಬಾಳಿ
 ಹಿಂಸ್ರನು ಹಿರಣ್ಯಕಗೆ ಪ್ರಹಾಳದಗೆ ಪ್ರಸನ್ನ
 ದ್ವೈತದ್ವೈವವು ನಿನ್ನ—ಇಂದು—ನಾಳಿ!

(೬)

ದುಃಖಿದುಕ್ಷಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತಿಹ ಪಾಮರರ
 ದಿಕ್ಕುಗಾಳಿಸೆ ಕಾಯ ಕೈವರ್ತಕ
 ಗೋಪಿಚಂದನದೊಳಗು ಕಡೆಗೋಲಕೃಷ್ಣನನೆ
 ಕಾಳಿಸಿದ ಭಾಗವತಕುಲವರ್ಥಕ
 ನಿಮ್ಮ ತತ್ತ್ವಾದ್ವೋತದಿದಿರು ಬರಿ ವಿದ್ಯೋತ
 ಪ್ರತಿವಾದಿ ಬಿಗಿದ ಬಿಂಕ
 ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದಿಂದಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನಾಳ್ವ
 ಅಪ್ರಮಾದ ಮದನಾಂಕ
 ಅಪ್ರಮಲಸ್ತಾಪನೆಯ ಸತ್ಯದಪ್ಯೈಶ್ವರ್ಯ
 ನಿಮ್ಮದ್ವೈ ನಿಷ್ಪಳಿಕ
 ಅಪ್ರಶಾಲಿಗಾರಮ ವ್ಯಾಸಮುಟ್ಟಿಯ ನ್ಯಾಸ
 ಅಂಧತಮದುರಿಸೆ ಪಂಕ !

ರಚ್ಚಾ—ಸರ್ವ ಪ್ರಚ್ಚನ್ನ ಬೌದ್ಧ ದರ್ಪಕ ದಿಗಿಲು ಭುಗಿಲು
 ನಿಮ್ಮ ದಂಡವನು ಮುರಿವರ ಜಂಭಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ನೆಲಮುಗಿಲು

(೧೦)

ಕೆಲರ ಕೈವಿಡಿದು ಗಂಗೆಯ ದಾಟಿಸಿದಿರಿ
 ಉಳಿದವರ ತೇಲಿಸಲು ನಾವೆ ಕಳುಪಿದಿರಿ

ಹೆಚ್ಚೆ ಮೂಡದ ನೀರದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರಿ
 ಯವನದೊರೆ—ಯವನ ಸೇರೆ ಶೃಂಗದೇಣಿಸಿದಿರಿ !
 “ಸ ತರತಿ ಸ ತರತಿ ಸ ಲೋಕಾಂಸ್ತಾರಯತಿ”
 —ಸೂತ್ರವಿದ ಬದುಕಿದಿರಿ ಓ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞ ಯತಿ !
 ನಿಮ್ಮ ಕರುಣೆಯು ಒಲಿಯೆ ಹುಣಿಸೆಬೀಜವೆ ಹಣವು
 ಕಳಸದ ಶಿಲೋದ್ಭಾರ ನಿಮ್ಮ ಒಕ್ಕೆಗುಣವು
 ಶಾಟಿಯ ತುಂಡಿಗು ಕಾದುವರಿಹರು—ವಜ್ರವಸ್ತುಪೆಂದು
 ಸದ್ವಿಭಾತಿಗಳ ಲೆಕ್ಕಿಸದಿಹರು ಬದಿಯ ಬಂಡೆಯೆಂದು
 ಕಾಣುವ ಕುರುಡಗೆ ಕುಂಭೀಪಾಕವೆ ಕಾದಿದೆ ಎಂದೆಂದು !
 ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉರಿನೆಲ ದೇವಗಿರಿ
 ತಲೆಯೆತ್ತುದೆ ತೋಡುತ್ತಲೆ ತೋಳಲಲು ಬಂತೆ ರುಂಗಿ?
 ಮಾಯವಾದ ಮರೀಚಿಕೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಉರಿದಾರಿ
 ಸರಿದಂತರ ಸರಿಯುತ್ತಿರೆ—ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಹರಿ—ದಾರಿ
 ಆಚಾರ್ಯರ ಆರಾಧನೆ ಮುಗಿಲಕ್ಷ್ಯಯಪಾತ್ರ
 ಕರೆ ತುಂಬಿತು ತಿರೆ ತಣೆಯಿತು ಕರೆದು ಅಹೋರಾತ್ರ
 ಉಪಸರ್ಗ—ಉಪಸ್ಯಜ್ಞ ಸರಿಯೋಜನೆ
 ಪಂಡಿತ ಮಂಡನೆ ಖಂಡನೆ ಹುಸಿ ಮೋಜನೆ !

(೧೧)

ವಚೋಜ್ಞಲ ಪ್ರತಿಭ ವಜ್ರದೇಹಿ
 ಮಣಿಗುರುಳಿದ ಮಲ್ಲನೆಂದ, “ತಾಹಿ !”
 ನಿಮ್ಮ ಕಿರಿಚೆರಳನ್ನ ಎತ್ತಲಾರ್ಪ
 ನಿಮ್ಮ ಕರಿಕುರುಳನ್ನ ಕಿತ್ತಲಾರ್ಪ

ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಹುಡಿಯಾಯ್ತು ಮೂಡ ದರ್ಪ
 (ನಿಮ್ಮ ಚೆಲು ಮೈಸಿರಿಗೆ ನಾಚಿದನೋ ಕಂದರ್ಪ !)
 ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗು ದ್ವಂದ್ವ—ಗರ್ವ ನಿವಾಳ
 ಶುತ್ತಿಯ ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳಿಗೆ ಸಮುಪಬೃಂಹಣ
 ಕಂಠವನು ಒತ್ತಿದರು ಕುಂಠಿತವೆ ನಿಮ್ಮ ದನಿ ?
 ವ್ಯೇದಿಕವು ದೈವಿಕವು ವಾಗಂಭ್ರಣೇ ?
 ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾನಾಪೇಕ್ಷೆ ಅಂದು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ
 ನಿಂತಲ್ಲಿ ಬಂದಳೌ ಭಾಗಿರಧಿ
 ಪಂಚಮಸ್ಯಂಥ ಶ್ರೀ ಭಾಗಿರಧಿಭಾಷ್ಯ
 ಅನವದ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಮುಖಿ ದೀಧಿತಿ !
 ಹುಲಿಯ ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿದಿರಿ, ಬೆನ್ನ ಚಪ್ಪರಿಸಿ
 ಜಾಳನ ವೈರಾಗ್ಯ ತಪ ತಾನೆ ಮುಪ್ಪರಿಸಿ.

(೧೨)

ಘಟಪಟಾದ ವಿಚಾರ—ಘಟಸರ್ಪ ಹೆಡೆಯೆತ್ತೆ
 ಎಡಗಾಲ ಬೆರಳುಗುರಿಗಾಯ್ತು ತುಂಡು
 ಬೆರಳ ನಖಿ ಚೆಂದಿರೆಯ ದಿವ್ಯ ದೀಪ್ತಿಯೋಳಿ
 ಚಕ್ಕಿತ ಶಿಷ್ಯನಿಕಾಯ ಪಾಠವೃಂಡು
 ಯಾಜ್ಞಸೇನೀಯ ಪದವಿನ್ಯಾಸ ನಿಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸ !
 ಯಮುನಾ ಶೀರದ ರಾಸದ ಮಾಟ ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಪಾತ !
 ವೈಷ್ಣವಿ ಜಾಹ್ನವಿ ರಸ—ಗೀವಾಣೇ ನಿಮ್ಮ ಅಮೃತವಾಣೇ !
 ಏತರೇಯಶುತ್ತಿಗೆ ಮಿಡಿದುದೀ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ
 ಏತರೇಯದ ಕೊನೆಗೆ ಪಡೆದುದ್ದೈ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ

“ದಶಪ್ರಮತಿಂ ಜನಯಂತ ಯೋಷಣಃ”

ಪೂಣ್ಯಪ್ರಜ್ಞರಾದರು ದುರ್ಘಟ

ತಪ್ತಮುದ್ರೆ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಉತ್ಸಂಹ

ಭಗವದ್ಗುಣ ಸಂಕೀರ್ತನ ಹಂಚ

ವಾರಿಜಾತ ಸುರ ಪಾರಿಜಾತಗಳ

ಅಮೋಫು ವಹು ಅಮೋಫು ವಹು !

ದಿವದ ಪುಷ್ಟರಾಶಿಯಲಿ

ಭುವಿಯ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯು

ಗಂಧವಹನ ಸ್ವಂಧವೇರಿ

ಗಂಧ ದಿಗ್ಗಿಗಂತ ಸೇರಿ

ವಿಶ್ವದ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ

ವಿಷ್ಣುವಿನುಚ್ಛಾಸದಲ್ಲಿ

ಮಂಗಲ ಅಣಿನಾಶಿಯು !

—: ● :—

ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಸ್ಮರಣೀತ್ಯಂ

ಅಯಿ ತತ್ತ್ವಗ್ರಂಥಿಭೇದಕುಶಲ

ಅಯಿ ಮುಖ್ಯಪಾರಣ ಪ್ರಣಾಯತೀಲ,

ಅಯಿ ಸಾಕ್ಷಾಲಲಕ್ಷ್ಮೀಸ್ತನಪ್ರಾಪ್ತ

ಸ್ವೀಕುರು ಪಾಶಿಂಡಿನೋ ಮಮ ಪ್ರಣಾಮಮಾ ॥ ೧ ॥

ಭವಸಾಗರವೀಚಿಷ್ಟಿಡಿತೋಹಮಾ

ಕಥಮಟಿ ತವ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಂ ನೀತಃ,

ತವ ಸೇವಾನಿರತಿಸುನಿವೃತ್ತಿಚಿತ್ತ:

ತವ ಗೂಡಪಪ್ರದೀದೃಕ್ಕೂರಸ್ತಿ

॥ ೨ ॥

ಭವದುಕ್ತಿರೇವ ಹಿ ಭಯಾಪಹಾ

ಸಕಲಂ ಚ ಜಗತ್ ಪ್ರಕಾಶಯಂತೀ,

ಮಮ ಹೃದಯಗುಹಾಂ ತಮೋವೃತಾ

ಮತಿತೀಷ್ಪೂರಂ ಪ್ರದೀಪಿತಾಂ ಕರೋತು

॥ ೩ ॥

ಯದಿದಂ ಪರಶುರಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರಂ

ತವ ಸಾಕ್ಷಾದ್ ದೃಷ್ಟಿನಿಪಾತಪೂತಮಾ,

ಮಮ ವಿಕಾಸಶೀಲಹೃದಯಕುಸುಮಂ

ಸಹಸಾ ವಿಕಂಚಿಕರೋತಿ ಕಿಂ ನ

॥ ೪ ॥

ಭವತಿ ಸಲೋಕತಾ ಪರಿತಾ,
ಭಗವದ್ಬಕ್ತಸ್ಯ ಯುಕ್ತಚಿತ್ತಸ್ಯ,
ವಯಮಪಿ ತಮಸಾ ವೃತ್ತಾಶ್ಚ ದೀನಾಃ
ತವ ಸ್ನೇಹಕೃಪಾವಲಂಬಿನಃ ಸ್ಮಃ

॥ ೫ ॥

ಕರ್ಮಣಾ ಜಾಯತೆ ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸಃ ಕ್ಷೇಣಕರ್ಮಸು,
ಧನ್ಯಾ ವಯಂ ಕರ್ಮಬದ್ಧಾ ಯೇ ಜೀವಾಮಸ್ತವಾರ್ಥಾಯಾ ॥ ೬ ॥

ಮಾರ್ಯಾ ಮಾರ್ಯಾವೃತಾನಾ ಹಂತಿ
ಜಾಳಾನಂ ವೈ ಧೃಪ್ಯಜೀತಸಮಾ,
ಅಜೋಳ್ಳೀ ಜಾಳಾನಸ್ಯ ಜಾಮಾತಾ
ಮಾರ್ಯಾಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಬಾಂಧವಃ

॥ ೭ ॥

ಪಾಪೇನ ವರ್ಧತೆ ಪಾಪಂ
ಪುಣ್ಯಂ ಸ್ವಾಧೇನ ಹೀಯತೆ,
ಧನ್ಯೋರ್ಹಂ ಭಕ್ತಿಪೂರೇರ್ಸ್ವಿನಾ
ಪಾಪಪುಣ್ಯೇಕ್ಷಿಪಾಮ್ಯಹೋ

॥ ೮ ॥

ಸತ್ವಾತ್ಮೇಸ್ವರಿತಾ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇರ್ಯತೆ ದುಷ್ಟಕರ್ಮಣಾ
ಧನ್ಯಾ ಮಾಧಾ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಷೇತ್ರೋ ಕಲಾಬೀಜಕೃಷೀವಲಾಃ

॥ ೯ ॥

ಹೃದ್ಭಾಂಡ ಭಾವದೋಗ್ಭಾರಂ
ಸುಖಿದುಃಖಿ ಪ್ರವರ್ತಕಮಾ,
ಜೀವೋಡುಪಸ್ಯ ಯಂತಾರ
ಮುಡುಪಿಕೃಷ್ಣಮಾಶ್ರಯೆ

॥ ೧೦ ॥

ಭೇದಭಿತ್ತಿನಿಗೊಢೌ ಚೊ
ಭೇದಾಲಿಂಗನತತ್ವರೌ,
ಅನಂದತೀರ್ಥಸಂವೇದೌ
ರಾಧಾಕೃಷ್ಣೌ ನಮಾಮ್ಯಹಮ್

॥ ೧೧ ॥

ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥಪಾದಪದ್ಮೇ ನಿರಮತು
ಮೇ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಭುಜ್ಞಃ
ತದೇಕನಿವೃತ್ತಿಮತ್ತಹೃದಯಃ
ತದೂಧ್ವಮೂಲಲೋಲತಾಮುಪೈತು

॥ ೧೨ ॥

ಮಾನಸಹರಿಣ ರೇವೇದಾಂತಸ್ಯೇಕತಭೀತ
ಬಹುದಿನತೃಷ್ಣಾತ್ರ ಜರ್ಜರಾಸ್ಯ,
ಮಧ್ಯೇಶಾಚೋದಜಾಲವಾಲೇ
ಷಿಬ ಮಧುರಾನಂದತೀರ್ಥಸಲಿಲಮಾ

॥ ೧೩ ॥

ಯಃ ಕಲಿ ಜಾತಃ ಸಂವರ್ಥಾಯತಿ
ಯತೀಶ್ವರಾಂಶ್ಚ ಪುಣ್ಯಾನಾ,
ಆಃ ಸತು ಮರ್ಮಿ ಗೃಹಾಂಜೇ
ಮಸ್ಮೋರಯಚ್ಛ ರಾತ್ರೌ

॥ ೧೪ ॥

ಪಾಪನಂ ರಜತಕ್ಷೇತ್ರಂ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಸ್ಯ ಯೋಗಭಾಕ್
ಯಸ್ಮಿನ್ನದ್ಯಾಪಿ ಜಾಗತ್ತಿರ್ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶಿಕ್ಷಣ ಚಶೇಮುಷಿ ॥ ೧೫ ॥

ಶ್ರೀ ಆನಂದತೀರ್ಥರು

ಪಾಲಿಸು ಹರಿ ಕಮಲ ನಯನ
ಪಾಲಗಡಲ ಶೇಷಶಯನ
ಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ
ಮಾಧವ ಮೇಘಶಯಮ ಮುಕುಂದ
ಮೋಹನ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಆರವಿಂದ
ಹೇ ಗೋಪಾಲಕ ಪರಮಾನಂದ
ಗೋವಧನ ಗಿರಿಧಾರಿ ಮುರಾರಿ
ವನಮಾಲಾ ಹೀತಾಂಬರ ಧಾರಿ
ಕಮಲವದನ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಶ್ರೀಧರ
ಸಂಕಷ್ಟಣ ಶ್ರೀಹರಿ ಮುರಲೀಧರ
ನಾರಾಯಣ ನರಹರಿ ಮಧುಸೂದನ
ವಾಸುದೇವ ಪ್ರದ್ಯಮ್ಮ ಜನಾದಣ
ನಮೋ ನಮೋ ನಿವಿಲಾತ್ತ ನಿರಂಜನ
ವರದರಾಜ ಮಾಯಾವಟು ವಾಮನ
ಸುಂದರ ಮಾಧವ ಹರಿ ಕಮಲಾಸನ
ನಮೋ ನಮೋ ಶ್ರೀಹರಿ ನಾರಾಯಣ
ಶ್ರೀಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ
ಹನುಮ ಭೀಮ ಮಧ್ವರೆಂದು
ಮೂರು ರೂಪ ತಳೆದುಬಂದ
ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮ.

ಪಾಲಿಸೆಮೈನು ಗುರುವೆ ಪವಮಾನರಾಯ
ನೀಲಮೇಘಶಯಮ ಶ್ರೀರಂಗ ಶ್ರೀಯ
ಶ್ರೀಪತಿಯ ನಾಭಿಕಮಲದಿ ಅಜ ಜನಿಸಿದನು
ಅಜನ ಮಾನಸ ಪ್ರತರೇ ಸನಕಾದಿಗಳು
ಸನಕಾದಿಗಳ ಶಿಷ್ಯರೇ ದೂರಾಸರು
ದೂರಾಸರ ಶಿಷ್ಯರೇ ಪರತೀರ್ಥರು.
ಪರತೀರ್ಥರ ಶಿಷ್ಯರೇ ಸತ್ಯಪ್ರಪಳ್ಳರು
ಸತ್ಯಪ್ರಪಳ್ಳರ ಶಿಷ್ಯರೇ ಪಾರಜ್ಞಶೀರ್ಥರು
ಪಾರಜ್ಞಶೀರ್ಥರ ಶಿಷ್ಯರೇ ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರು
ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರ ಕರಸಂಜಾತರೇ ಮಹಾಭಾಷ್ಯಕಾರರು
ಮಹಾಭಾಷ್ಯಕಾರರೇ ಗುರು ಮುಖ್ಯಪಾಣರು
ಗುರು ಮುಖ್ಯಪಾಣ ಪತಿ ನಮ್ಮ
ಪುರಂದರ ವಿಶಲನ ದಾಸರಿಗೆ ನಮೋ ನಮಃ

●
○
ಮೂಡಿಬಂದ ನೇಸರು
ಕೇಳಿ ನೆಲದ ಕೇಸರು
ಸೋಹಂದ ನಾಜು ಸವಿದ
ತಿಮಿರದ ಒದ್ದ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ^०
ಅಹ ० ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಿಯ ಮಂಜುಕವಿದ
ದಿಗ್ದಿಸೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ

ಬಿತ್ತ ಭೂಮಿ ಬರಡಾಯಿತು
 ಕೊಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣ ಕುರುಡಾಯಿತು
 ನಂದನಬನ ಕೊರಡಾಯಿತು

 ಅಂಥಂತಮ ಬಿಗಿಯುತಿತ್ತು
 ಲೋಕಕೆ ದಿಗ್ಭಂಧನ
 ನೆಲದ ಬಾಯಿ ಹೋಗೆಯುತಿತ್ತು
 ಮೂಕಬಲಿಗೆ ನೆಗೆಯುತಿತ್ತು
 ಮುಗಿಲಿನೆದೆಯ ಸ್ವಂದನ
 ದಿಗ್ಗಿಸಿಗಾಕ್ರಂದನ
 “ದಿತಿಯ ಗಾಂಧಾರಿ ಗಭ್ರಹೋತ್ತು ಬಾಳಲಾರೆನು
 ತಾಮಸಿಗಳ ಕೋಟಿ ಪಿಂಡ ಭಾರ ತಾಳಲಾರೆನು
 ಉದಯವೆಂದು ಬಂದಿತೋ?
 ಬಿಡುಗಡೆ ತಂದಿತೋ?”
 ಮುಗಿಲು ಕೂಡ ಕಾರುತಿತ್ತು
 ಕಪ್ಪಿನಿರುಳಿ ನೇತ್ತರು
 ನೆಲ ಮುಗಿಲುಗಳಿತ್ತರು.
 “ಪೈದಿಕ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಾಣರುತ್ತಾಪನ
 ಹೋಮ ಹವನ ಯಜ್ಞ ಯಾಗ
 ಏಕಾದಶ ರುದ್ರಹೋಗ
 ಕುರಿಯ ಹರಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರಾ?
 ಮೂಕ ಬಲಿಯನಿಟ್ಟಿರಾ?
 ಬುಹ್ತ ಸತ್ಯ, ಜಗನ್ನಿಧ್ಯ
 ಸಂಸಾರದೊಳುಂಟೆ ತಥ್ಯ

ನಾನೆ ಮಹಾ ಬುಹ್ತನು
 ಕಲಿಯ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮನು”
 ಈ ಪ್ರಪಂಚವೊಂದು ಕನಸು ಆಭಾಸದ ವೋಹಂ
 ತತ್ತ್ವಮಸಿ ಶಿವೋಹಂ
 ಚೆಂಬಿಟ್ಟಿ ಹವಿಭಾಗ ನನ್ನದುಂಟು ಸೋಹಂ
 ಕಡಿದ ಕೋಟಿ ಮೂಕಪೂರಣ
 ತತ್ತ್ವಮಸಿಗೆ ಸತ್ತವು
 ಮೂಲಮೂಲಿಗತ್ತವು
 ಹೋತಾರನ ಹೋತು ತಿಂದು
 ಇವನ ಪ್ರಾಣ ಸುಡುವೆನೆಂದು
 ಸಮ್ಮ ಜಿಹ್ವೆಗಳನು ಒಬಚಿ
 ಹೋಯ್ಯಾತಿರುವ ಹವಿಯ ಬಾಚಿ
 ಭುಗಿಲೆದ್ದನು ಅಗ್ನಿ ನೊಂದು
 ಮುಗಿಲುಕೂಡ ನರಳುತಿತ್ತು
 ಕಂಡು ಮೂಕವೇದನೆ
 ದೃತ್ಯಾರ ದುಬೋಧನೆ
 ದೇವಗಣವೆ ಕರಳುತಿತ್ತು
 “ಜೀವಕೆಂದು ಬಿಡುಗಡೆ?
 ಧರ್ಮಕೆಂದು ನಿಲುಗಡೆ?”
 ಪಾಪ ಕಾರಿದಿರುಳ ದಾರಿ
 ಜೀವ ನಡೆದ ಜಾತ್ರೆಗೆ
 ದೂರದೊಂದು ಯಾತ್ರೆಗೆ
 ಕೂಗುತಿಹವು ಹೌತಾರಿ
 “ದಾರಿಯಾವೈಷ್ಯಾ ವೈಕುಂಠಕೆ?

ಆದಿ ನಾರಾಯಣನ ಶಿರಿ ನಿಲಯಕೆ?
 ದಾರಿಯಾವುದಯ್ಯಾ ವೈಕುಂಠಕೆ?"
 "ಕಂಡು ಕಂಡು ನೀ ಎನ್ನ ಕೈ ಬಿಡುವರೆ ಕೃಷ್ಣ
 ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ"
 ಮದ್ಭಕ್ತಾಃ ಯತ್ರಗಾಯಂತಿ ತತ್ತತ್ವಿಷ್ಣಾಮಿನಾರದ
 ಅಭಿಃ ಯಾತ್ರಿಕರೇ!"
 ಮೂಡಿಬಂದ ಸೇಸರು
 ಕೇಳಿ ನೆಲದ ಕೇಸರು
 "ಅಭಿಃ ಯಾತ್ರಿಕರೇ!"
 "ಒಂದೇ ಕಾಗಳತೆ ವೈಕುಂಠಕೆ !
 ಆದಿನಾರಾಯಣನ ಶಿರಿ ನಿಲಯಕೆ !
 ಒಂದೇ ಕಾಗಳತೆ ವೈಕುಂಠಕೆ."
 ಗುಡಿಗೆ ಹೊರಟ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
 ಹೆಚ್ಚಿಗೊಂದು ಹೊವಿದೆ,
 ಪೃಣಾ ಪರಯಣ ಸಾರುವಲ್ಲಿ
 ನಿಮಿಷಕೊಂದು ನೋವಿದೆ
 "ಶೃಂತಿಷ್ಟತೆ"
 ಕಂಡಿದೀರ ಹಾಲುಕಡಲು ಹರಿಯ ಶೇಷತಲ್ಪವ?
 ಕೃಷ್ಣಗೋವಿಂದ ಕುಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೋಟಿಕಲ್ಪವ?
 ಪದ್ಮನಾಭ ವಾಸುದೇವ ವಿಷ್ಣುಸಂಕಲ್ಪವ?
 ಶ್ವೇತ ಧ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶೇಷಶಾಯಿ ಶ್ರೀಧರ!
 ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗದಾ ಪದ್ಮಧಾರಿ ಮುರಲೀಧರ?
 ಮಂಗಳಗುಣಪೂರ್ಣನೀತ
 ವೇದವಂದ್ಯ ಜಗನ್ನಾಥ !

ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಾಬಿಂಬಿ ತೇಜ !
 ವೃಂದಾರಕ ಮಂದ್ಯರಾಜ !
 "ಜಾಗ್ರತೆ"
 ನಮ್ಮ ದಾರಿ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ ಪೃಣಾಪಂಥವಲ್ಲಿಗೆ !
 ತಂದಿರೇನು ಮಲ್ಲಿಗೆ?
 "ಹೂವ ತರುವರ ಮನೆಗೆ ಹುಲ್ಲ ತರುವ
 ಅವ್ಯಾ ಲಕುಂಬಿರಮಣ ಇವಗಿಲ್ಲ ಗರುವ."
 "ದಾಸೋಹಂ" ಎನ್ನಿರಿ
 ಎತ್ತುಲೇಳಸೆ ಬರುವ ಹೆಡೆಯನೋತ್ತುವ ಪಾತಾಳಕೆ !
 ಅಂಧಂತಮದಾಳಕೆ
 ಹೊತ್ತು ತಂದ ಮೂಟಿಗಳನು ಹಿಂದಕೆಸೆದು ಬನ್ನಿರಿ,
 ಒಂದೆ ಹಣತೆ ತನ್ನಿರಿ,
 ಕೃಷ್ಣಾಪರಣಾವನ್ನಿರಿ.
 "ಒಂದೆ ನಾಮದಲಡಗಿದವೋ ! ಆಡಗಿದವೋ !
 ಅನಂದದಿಂದಸುರುವ ಅಶಿಳ ವೇದಗಳು."
 ಮೂಡಿ ಒಂದ ಸೇಸರು
 ಕೇಳಿ ನೆಲದ ಕೇಸರು
 ಕರಗುತ್ತೆತ್ತು ತಿಮಿರ ತಿರೆಯ ಮಂಜು ಪರೆಯಚೇಸರು
 ನವೋದಯದ ದಿವ್ಯಭಾವ
 ಭಾವೋದಯದ ಮುಗಿಲ ಹೂವ
 ಚಿನ್ನದ ಚಿನ್ನಾಟವಾಡಿ ಬೆಳಕು ಒಂತು ಭೂಮಿಗೆ !
 ಪೃಣಾಕರ್ಮ ಸೀಮೆಗೆ !
 "ಚಕ್ಕೊಂಬಿ ಸೂರ್ಯೋ ಅಜಾಯಂತ"

ಅರುಣಗೋಲ ಬಳಿದಿತ್ತು ಜಿನ್ನಗೆಂಪು
ನವೋದಯಕೆ ಸಲಿದಿತ್ತು ನೆಲದ ಕಂಪು
ಮರದ ಟೊಂಗಲಿನ ಪರ್ಣಕುಟಿಯ ತೊರೆದು
ಪುರುಷಸೂಕ್ತದುದ್ವೋಷ ಕಂಠವೆರೆದು
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿದವು ಮುಗಿಲಪಯಣಕೆಂದು
ಗಂಧವಾಹಿ ತಂಬೀಲರು ಬೀಸಿ ಬಂದು
ನೆಲದ ಕಂಪು ಕುಡಿವೆರೆದು ಬರಲು ಹೊತು
ಹಾವಿನೊಡನೆ ನುಡಿದಿತ್ತು ಲಲ್ಲಿವಾತು.
ದಲದೊಳಿರುವ ಮಕರಂದ ಕುಡಿಯಲೆಳಿಸಿ
ರೆಂಬೆರೆಂಬೆಗಳ ರಂಗವಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ.
ತುಂಬಿ ಬರಲು ಮಕರಂದ ಸೂಕ್ತ ನುಡಿದು
ಮಧುವೃತ್ತದ ಮಧುಮಾನಿ ಶುರೂಯ ಹಿಡಿದು.
ಉಧ್ವಾಪುಂಡ್ರ ಬಳಿದಿತ್ತು ನೀಲಗಿರಿಯು
ಪಚ್ಚೆ ಪರಿಯರುಗಳ ಹೊಲದ ಹಸಿರು ಸಿರಿಯು.
ಸ್ವರ್ಣಗರಿಯ ಬೀಸಣಿಕೆ ಬೀಸುತ್ತಿರಲು
ವ್ಯೋಮವಲಯದಲ್ಲಿ ಮೇಘವೀಸುತ್ತಿರಲು
ನೆಲದ ಪುಣ್ಯ ನಲಿದಿತ್ತು ಹಸಿರನುಟ್ಟು
ಬಣ್ಣಬಣ್ಣಗಳ ಪುಷ್ಟಮುಕುಟವಿಟ್ಟು
ಕೊಳ್ಳದ ತುಂಬಿ ತಾವರೆಗಳರಲ್ಲಿ ನಿಂದು
ಇಂದ್ರಜಾಪಗಳ ತಳಿದವಮೃತ ಬಿಂದು
ಬನದೊಳುಲಿದ ಕಲಕಲನಿನಾದವಾಣ
ನೆನೆದು ನಡೆಯುತ್ತಿರೆ ಸ್ವರ್ಣ ಮೇಘರಾಣ
ರೌಪ್ಯಪೀಠಪುರವೆಲ್ಲ ಏಳುತ್ತಿರಲು
ಗುಡಿಯ ಗಂಟೆ ದುಮುದುವಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿರಲು

೧೦

೨೦

ಹಸುಗಳೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯೊಳೆದ್ದು ಕುಳಿತು
ನೆಗಹಿ ಪುಚ್ಚೆ ! ಮೊಲೆಹಾಲಿನಾಸೆ ತಳೆದು
ಅಂಬೆಗಾಗಿ ಮೊರೆದಿರಲು ! ಗೋವು ನಿಂದು
ಕೊಳ್ಳಲನುಡಿ ಗೋಪಾಲ ಬರುವನೆಂದು
ಚೆಟ್ಟಿದಾಚೆ ತಪ್ಪಲಿನ ಹಸಿರೊಳೆಲೆದು
ಸಸ್ಯಮಾಲಿನೀ ಬನದ ತುತ್ತ ಮೆಲಿದು
ಹಾಡಿ ಹರಿದ ತಿಳಿತೊರೆಯ ನೀರ ಕುಡಿದು
ಬನದ ವಿಹಗ ಕಲಕಲನಿನಾದ ನುಡಿದು
ಮಿಸುನಿ ಲೇಪಗಳ ಬಳಿದ ಕಣವೆಯಿಳಿದು
ಹೆಜ್ಜಿಯಿಡಲು ಹಾರ್ಯಸಿ ಹಷ್ಣ ತಳೆದು
ರೆಂಬೆರೆಂಬೆಗಳು ಹಾಡಲರುಣಸೂಕ್ತ
ಚಕ್ರವಾಕನುಡಿದಿರಲು ವರುಣಸೂಕ್ತ
ಅರಳಿದಲರು ಪವಮಾನಸೂಕ್ತ ಹಾಡಿ
ದಲವ ತೆರೆದು ಮಕರಂದ ಕಣವ ನೀಡಿ
ಬಣ್ಣಬಣ್ಣಗಳ ತುಂಡು ಮೋಡವಲೆದು
ಕೆಳಗೆ ಕಡಲ ತವರೂರ ಕಂಡು ನಲಿದು
ಮುಗಿಲ ಪಯಣ ಬೆಳಸಿದವು ಮೇಘವೃಂದ
ಸುಖಿಸ್ತ್ವರ್ಥ ಪವಮಾನ ಬೀಸಿ ಬಂದ
ಬೆಳಗು ಬಂತು ಹರಿದಾಡಿ ಮುಗಿಲನಿಳಿದು
ಬೆಳಗು ಧುಮುಕಿನಡೆದಂತರಿಕ್ಷವಿಳಿದು
ಬೆಳಗು ಬಂತು ದಶದಿಕ್ಕು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ
ಹಾವಿನೊಡಲ ಮಕರಂದದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕೆ
ನೆಲದಲಂಪು ಬನ ಜಲದಿ ಕಂಪು ತಂದು
ಬೃಹದೂರಪಸೌಂದರ್ಯ ತಳೆದು ನಿಂದು

೩೦

೪೦

ನೆಲದ ತಾಯಿ ಹೊಂಬಿಸಿಲು ಧಾರೆ ಮಿಂದು
ಹಾಡಿ ಹರಸುತ್ತಿರೆ ಧನ್ಯಭಾದೆಸೆಂದು

೫೦

ಅನಂತೇಶ್ವರದ ಪೌಲಿಯಿಲಿದು ಬಂದು
ಅಲವಬೋಧ ಆನಂದತೀರ್ಥರಂದು
ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ಕಡಲಲ್ಲಿ ವೊಯಲೆಂದು
ವಂದೇ ವಂದ್ಯಂ ಸದಾನಂದಂ

ವಾಸುದೇವಂ ನಿರಂಜನಂ ।

೯೦ದಿರಾಪತಿ ಮಧ್ಯಾದಿವರದೇ

ವರಪ್ರದರ್ಮ್ ॥

ನಮಾಮಿ ನಿಶಿಲಾಧೀತ

ಕೀರೀಟಾಧ್ಯಷ್ಟೋರವತ್ ।

ಹೃತ್ತಮಃ ಶಾಮನೇಕಾಂಭಂ

ಶ್ರೀಪತೇಃ ಪಾದಪಂಚಮರ್ ॥

ಮಣ್ಣ ಪುಣ್ಯ ಪಡೆದಿತ್ತು ಹೆಚ್ಚೆಯಿಡಲು

ಯತಿಯ ಕಾಣಲುದೊಷ್ಯೇಷಿಸಿತ್ತು ಕಡಲು

ಪರಮಹಂಸರನು ಕಂಡ ಪುಣ್ಯವೆಂದು

ಉರಾಚರಗಳಲೆದಾಡದಂತೆ ನಿಂದು

ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣನಿಟ್ಟು

ವಾಯುದೇವರವತಾರ ಬೇರಗುವಟ್ಟು

ಅರುಣಗೋಲ ನಡೆದಂತೆ ಕಾವಿಯುಟ್ಟು

ತಪದಿ ದಿವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ ರೂಪ ತೊಟ್ಟು

ತುಂಬುದೇಹ ನಿಡಿದೋಳು ಚಂದ್ರವದನ

ಪರಮಹಂಸ ನಡೆದಿರಲು ಕಮಲನಯನ

ಯತಿಯ ರೂಪಸೌಂದರ್ಯ ನಿಂತ ನಿಲವು

೬೦

ಚೆಲುವಿಗೋಂದು ಚೆಲುವಾಗಿ ಬಂತು ಚೆಲುವು
ಹರಿಜರಣಕಮಲ ಮಕರಂದಮಗ್ನರಾಗಿ
ಧವಲಭಕ್ತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ರೂಪಯೋಗಿ
ಅಗ್ನಿವಲ್ಕಲವನುಟ್ಟ ಪುಣ್ಯ ರೂಪ
ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ ಬೆಳಗಿಸಿದ ರತ್ನದೀಪ

ಚೆಲುವು ಬಂತು ಲುಳಿ ಮಸಗಿ ಕಣ್ಣ ತುಂಬ.

ಬೆಳಕು ಬೇಡಿದವು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಬಿಂಬಿ

ಕಲ್ಯಾಣ ಪೂರ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಸ್ತುರಿಸಿ
ಬಿಂಬರೂಪಸೋಳಗಣ್ಣ ಮುಂದಕಿರಿಸಿ

ಪದ್ಮನಾಭ ಪದಪದ್ಮಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ
ಹಾಡಿ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಡುತ್ತಿರಲು ವೊಯಲೆಂದು

ಕುರುಭುಂಕ್ಕಬೆ ಕಮರ್ ನಿಜಂ ನಿಯತಂ

ಹರಿಪಾದ ವಿನಮ್ರ ಧಿಯಾ ಸತತಂ

ಹರಿಶೀವಪರೋ ಹರಿಶೀವ ಗುರು

ಹರಿರೇವ ಜಗತ್ತಿತ್ಯ ಮಾತ್ರ ಗತಿಃ

ಹರಿಯ ನೆನೆದೆ ಹರಿದಿತ್ತು ಗಾಳಿ ಕಡಲು
ಹರಿಯ ನೆನೆದೆ ಸುರಿದಿತ್ತು ಮುಗಿಲ ಮಡಿಲು

ಹೆಚ್ಚೆಗೊಮ್ಮೆ ಹಾವುಗೆಯ ಸದ್ಗು ಕೇಳಿ
ನೀಲ ಜಲಧಿಯುದೊಷ್ಯೇಷ ನಲಿವು ತಾಳಿ

ಪರಿಖಾಜಕಾಚಾರೋಲಿದು ಬರಲು

ಕಡಲ ತರೆಗಳಿದ್ದ ದ್ವಾ ಕುಣೀಯುತ್ತಿರಲು

ಕಲ್ಲು ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೂಲರೂಪವರಿತು

ದೇವಸೂಕ್ತದುದೊಷ್ಯೇಷದಲ್ಲಿ ಬೇರೆತು

ಹಾಡಿ ಹಲುಬಿ ಭಗವಂತನನ್ನ ಕುರಿತು

ದೇವಧ್ಯಾನ ತಲ್ಲಿನರಾಗಿ ನಡೆದು

೭೦

೮೦

೯೦

ಹರಿಯಪಾರ ಕಲ್ಯಾಣ ಗೀತ ನುಡಿದು
 ಶುಣೆತಾಮಲ ಸತ್ಯವಚಃ ಪರಮಂ
 ಶಪಥೇರಿತಮುಖಿತ ಬಾಹುಂಯುಗಂ
 ನಹರೇ ಮರಮೋ ನಹರೇಃ ಸದ್ವಾಶಃ
 ಪರಮ ಸ ತು ಪರಾಟಿದಾತ್ಮ ಗಣಾತ್
 ನೀಲ ಜಲಧಿಯುದ್ಭ್ರೋಷಕೋಲಿದು ಬಂದು ೧೦೦
 ಅಲವಚೋಧ ಆನಂದತೀರ್ಥರಂದು
 ಕಡಲ ತಡಿಗೆ ಬಂದಿರಲು ವೊಯಲೆಂದು
 ಮಳಲು ಹೊನ್ನ ಹುಡಿಯಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು
 ಕಡಲು ಹಾವುಗೆಯ ಕಣವ ತೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು
 ತಡಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದವು ತರತರಂಗ.
 ಯತಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಲಿದಿತ್ತು ವರುಣರಂಗ
 ಅಂತಪಾರವಿರದಂಥ ಕಡಲ ಕಂಡು
 ವ್ಯೋಮವಲಯದೊಳಗೇಸಿ ದಣೆದುಕೊಂಡು
 ಸಾಲು ಸಾಲು ಬೆಳ್ಳಕ್ಕೆಂಡು ಬರಲು
 ಮಳಲ ತಡಿಗೆ ಹೊಂಬಿಳಿಗು ತೂರುತ್ತಿರಲು
 ಪರಿವಾರಕಾಚಾರ್ಯ ಏಂದು ಬಂದು
 ಉಧ್ವರ ಪುಂಡ್ರ ಹರಿನಾಮ ಬಳಿದುಕೊಂಡು
 ಸವಿತ್ರಮಂಡಲದ ಸ್ವಣ ಮಧ್ಯವತ್ತಿ
 ಕೇಯಾರ ಕುಂಡಲಾಭರಣಬಿಂಬಮೂರ್ತಿ
 ಪ್ರಣವಮೇದ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೆ ಕಂಡು
 ನೆನೆದು ಮಳಲ ತಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು
 ಅಘ್ಯಾತಿತ್ತು ಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥರಾಗಿ
 ದೇವಧಾನ ತಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ತರಾಗಿ
 ತಡಿಗೆ ಕುಳಿತು ಪಾರಧಿಕಾಲು ಮಧ್ವಮನಿಯು

೧೦೦

೧೧೦

ಆಡಗಿ ಮೌನವಾಗಿತ್ತು ಕಡಲದನಿಯು
 ಅಗ್ನಿವಲ್ಯಲವನುಟ್ಟ ಪುಣ್ಯರೂಪ
 ವಿಷ್ಟುಭಕ್ತಿ ಬೆಳಗಿಸಿದ ರತ್ನದೀಪ
 ಸ್ವಣವಲಿಯ ಹಣೆದಿತ್ತು ಬೆಳಕು ಬಂದು
 ಧ್ಯಾನಕರಲಿಯಿದು ಶಿರತ್ವಕ್ಕವೆಂದು
 ಜರಣಕಮಲಗಳಿಗರಿಗಿ ಸೂರ್ಯನಿಂದು
 “ಆನಂದತೀರ್ಥ ಓ ನಮೋ ಮಣಿದನೆಂದು
 ಧವಲಭಕ್ತಿ ಸೌಂದರ್ಯರೂಪವೆಂದು
 ನೋಸಲ ಬೆಳಗಿತಾನಂದದಮೃತ ಬಿಂದು
 ಪ್ರಣವಮೇದ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೆ ಕಂಡು
 ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತ್ತು ದೇವ ಕರುಣೆ ೧೧೦
 ನಾದಲೋಲ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಸೃಂಗಣೆ.
 ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ನಾಭಿ ಕಮಲ
 ಅಷ್ಟದಲವ ತೆರೆದಿತ್ತು ಪಾರಣ ಕಮಲ
 ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದಿತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಬಿಂಬ
 ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದಿತ್ತು ಜಂದ್ರ ಬಿಂಬ
 ಜಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಉರಿದಿತ್ತು ಅಗ್ನಿ ಬಂದು
 ಜಾತಮೇದ ಸಂಜಾತ ಹೀತವೆಂದು
 ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತ್ತು ದೇವ ಕರುಣೆ
 ನಾದಲೋಲ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಸೃಂಗಣೆ.
 ಸ್ವಣಮುಕುಟದಲಿ ನೀಲ ನವಿಲ ಗರುಯ ೧೧೦
 ಕಮಲವದನ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಕೃಷ್ಣ ಹರಿಯ
 ಕಣ ಕುಂಡಲಾಭರಣ ಭುಜಕಿರೀಟ
 ರತ್ನ ಮಾಲೆಯಲಿ ಸವ್ಯವಣದಾಟ
 ಘನಶ್ಯಾಮನರಿಷಣದ ವಸನವುಟ್ಟು

೧೧೦

೧೧೦

೧೧೦

ಹಿಡಿದು ಕೊಳಲ ಚೆಂದುಟಿಯ ತುದಿಯೋಳಿಟ್ಟು
ನಾದ ಲೋಲ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಬಂದು
ಪ್ರಾಣಕ್ರಮಲದಲಿ ಕೊಳಲನೂದಿದಂದು
ಅಂತರಂಗ ಭಗವಂತರಂಗವಾಗಿ
ಉಕ್ಕೇರಿ ಬಂದಿತಾನಂದ ಜಲಧಿಯಾಗಿ

ಕಡಲರಂಗ ರಿಂಗಣೆಸುತ್ತಿತ್ತು ಮೋಳಿಗಿ

ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ ನವರತ್ನದೀಪ ಬೆಳಗಿ
“ಮಧ್ವಕೃಷ್ಣತ್ರ ಗಾಯಂತಿ ತತ್ತತ್ವಿಷ್ಣುವಿ”
ಮುಗಿದ ಕಣ್ಣ ತೆರೆದಿರಲು ಹಷ್ಟ ಎಂದು
ಹಣ್ಣಗೆ ಮೂಡಿ ಹೊಳೆದಿರಲು ಭಕ್ತಿ ಬಿಂದು
ಒಳಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮ ಬರುವರೆಂದು

ಬೀಸಿ ಬಂತು ಬಿರುಗಾಳಿ ಕಡಲ ತುಂಬ

ಮೋಡವೀಸಿ ಕವಿದಿತ್ತು ಸೂರ್ಯಬಿಂಬ
ಕಡಲು ನಲಿದು ಉಕ್ಕೇರಿತೆದ್ದು ನಿಂದು
ನಿಡುಸುಯ್ಯತಿರಲು ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಬಂದು
ತೆರೆಗಳೆದ್ದು ಕುಣಿದಿರಲು ಕಡಲ ತೂರಿ

ಕಡಲ ತಲವ ಕಲುಕಿತ್ತು ಧಿಗ್ಗನೇರಿ

ಜಲಧಿ ಕುಣಿಯಿತೆದ್ದೆದ್ದು ಬರಲು ಗಾಳಿ
ಬೀಸುತ್ತಿರಲು ವಿಕಟಾಟ್ವಹಾಸ ತಾಳಿ
ಹೊಯ್ಯತಿತ್ತು ನಿಡುಸುಯ್ಯತಿತ್ತು ಬೀಸಿ
ಸೂರ್ಯ ಬಿಂಬ ಕವಿದಿತ್ತು ಮೋಡವೀಸಿ
ಬೊಚ್ಚಿಯಿಟ್ಟೆತುದ್ದೇಗ ತುಂಬಿ ಕಡಲು

ಮತ್ತುನಂತೆ ಹೊಯ್ಯಾಡಿತದರ ಒಡಲು

ಉನ್ನತ್ತರಂತೆ ಕುಣಿದಾಡಿ ಬಂತು ಕೆರಳಿ

೧೫೦

೧೬೦

ಜರತರಂಗ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಬಂದವುರುಳಿ
ಜಲಗಭೀರ ರುಂರುಂಬಾಸಮಿಂಬ ಬರಲು
ಹೊಯ್ಯತಿರಲು ಜಿಗಿದೇಳುತ್ತಿತ್ತು ಕಡಲು
ವರುಣ ರಂಗದಲಿ ರುದ್ರನಾಟ್ವವಾಡಿ
ಗಾಳಿ ಗುಲ್ಲನೆಬ್ಬಿಸಲು ನೀರ ನೋಡಿ
ತಡಿಗೆ ಕುಳಿತ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕೆವಿಂಡು ಹೆದರಿ
ಜೀವ ಭರುಕೆ ದಿಗ್ಗಿಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆದರಿ
ಕಡಲ ಕಂಡು ಹೊಯ್ಯಾಡಿ ಮರಗಳುದುರಿ
ಭೀತವಾಗಿ ಸುವಿನೀತವಾಗಿ ಮುದುರಿ
ನಡುಗುತ್ತಿರಲು ಹೊಯ್ಯಾಡಿ ತೆಂಗುಸಾಲು
ಗರಿಗಳೆದ್ದು ಗಾಳಿಯಲಿ ಕಡಲ ಪಾಲು
ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುಲು ಹಡಗಪೂಂದು
ಕಡಲಯಾನ ಕೈಕೊಂಡು ತೇಲಿ ಬಂದು
ದೇವಯಾತ್ರಿಕರ ದಂಡಿಗಳಿಸಲೆಂದು.

ಕಡಲು ಕೆನೆದು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಕೂಗಿ
ನಾವೆಂಮುಯ್ಯಲಾಡಿರಲು ತೆರೆಗೆ ತೂಗಿ
ಹೊಯ್ಯತಿರಲು ಪವವಾನ ಬೀಸಿ ಬಂದು
ವರುಣನಿಲಯದಲಿ ಹಡಗವೀಸಿ ನಿಂದು
ಹಾಯಿ ಹರಿದು ಪಟಪಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಮೇಲೆ
ನಾವೆಯೋಳಿಗೆ ಧುಮುಕಿತ್ತು ನೋರೆಯ ಮಾಲಿ
ಪ್ರಾಣಭಯಕೆ ಕಳವಳಿಸಿ ತುಂಬ ನೋಂದು
ಹಡಗಿನೋಡೆಯ ಹಲುಬಿದನು ನಡುಗಿ ನಿಂದು

೧೬೦

೧೭೦

೧೮೦

ಪರವಾನಸೂಕ್ತ

ಒಮ್ಮೆಲೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬೀಸಿ ಬಂದ ಗಾಳಿಗೆ
ಹೊಯ್ಯಾತಿರುವ ಸುಯ್ಯಾತಿರುವ ವರುಣನ ವೈಹಾಳಿಗೆ
ದಿಗ್ಗಾಸಿಗಳ ಕಡಡಿ ಬರುವ ತೆರೆಗಳಿಡುವ ದಾಳಿಗೆ
ತೊಟ್ಟಿಲಂತೆ ತೊಗುತ್ತಿತ್ತು ಹಡಗು ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ
ಕೇಕೆಯಿಟ್ಟು ಕೊಗುತ್ತಿತ್ತು ಗಾಳಿ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ
ಹಾಯಗೋಲು ಮುರಿದು ಬಿತ್ತು
ಕಟ್ಟಿದರಿವೆ ಹರಿದುಬಿತ್ತು
ಕಡಲು ಬಾಯ ತೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು
“ಜಲಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ.”

ನಾವು ಕಡಲ ಪರಿಕರು

೨೦೦

ನಿಂದ ನಿಂದ ರಧಿಕರು.
ವೈನತೇಯ ಸೋಮಂಷಿಬಿ ನಿನೆ ನಮ್ಮ ಕಾಯುವೇ ! || ೧ ||
ಹೊಯ್ಯಾತಿತ್ತು ಸುಯ್ಯಾತಿತ್ತು ಗಾಳಿಗೆಂಥ ಕೋಪವು?
ವಿಕಟಹಾಸ್ಯ ರುದ್ರಲಾಸ್ಯವಾಡುತ್ತಿಹುದೆ ಶಾಪವು?
ಅರುಣನುದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರುಣಗೇಕೊ ತಾಪವು
ಕಡಲನಾಭಿಕವಲದಿಂದ ಬರಲಿ ಪವನ ಧೂಪವು
ಇರುಳ ಗೆಲಿದು ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ ಮುಗಿಲ ರತ್ನದೀಪವು
ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಲದಾರಿ
ಜಲತರಂಗ ಪಥವ ಕೋರಿ
ಕಡಲ ಪರುಣಕಳಿದೆವು
ವರುಣ ಮಾಗ್ರ ತುಳಿದೆವು.

೨೧೦

ನಾವು ಕಡಲ ಪರಿಕರು,
ನಿಂದ ನಿಂದ ರಧಿಕರು.
ವೈತ್ರಹಾ ಅಮಿತ್ರಹಾ-ಸೌಮ್ಯನಾಗು ವಾಯುವೇ !
ವೈನತೇಯ ಸೋಮಂಷಿಬಿ-ನಿನೆ ನಮ್ಮ ಕಾಯುವೇ ! || ೨ ||
ಗಾಳಿಯೋಲವ ನಂಬಿ ನಡೆದು ಶರಣ ಬಂದ ನಿಮ್ಮನು
ನಮ್ಮ ನೂರು ಪಾಪ ಮರೆತು ಸಲಹಬೇಕು ನಮ್ಮನು
ಹಡಗು ಹೊರುವ ಚಿನ್ನರನ್ನವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಾಳವರ್ಣ
ಕಡಲು ಕುಣಿಸಿದಂಥ ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ತಪರ್ಣ
ಸರ್ವಾಷಾಪಿಯಾದ ನಿನ್ನ ಭಗವಂತನ ದಪರ್ಣ. ೨೧೦
ಕಡಲು ತಂದ ಕುತ್ತ ಕಳಿದು
ನಮ್ಮೊಳೊಲವು ಕರುಣೆ ತಳಿದು
ಅಭಯ ಹಸ್ತ ವರದ ಮುದೆ
ನಿಂದು, ಓ ಸಮುದ್ರ ರುದ್ರ !
ನಾವು ಕಡಲ ಪರಿಕರು,
ನಿಂದ ನಿಂದ ರಧಿಕರು.
ವೈತ್ರಹಾ ಅಮಿತ್ರಹಾ-ಸೌಮ್ಯನಾಗು ವಾಯುವೇ !
ವೈನತೇಯ ಸೋಮಂಷಿಬಿ-ನಿನೆ ನಮ್ಮ ಕಾಯುವೇ ! || ೩ ||
ಹಡಗಿನೋಡೆಯ ಹಲುಬಿರಲು ದೀನನಾಗಿ ೨೧೦
ಕಣ್ಣ ತೆರೆದು ನೋಡಿದರು ಧ್ವನಿಯೋಗಿ
ಮೂಡಿಬಂದಿತನುಕಂಪ ಧಾರೆಯೆರೆದು
ಅಮೃತಸೃಷ್ಟಿಯಲೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆದು
ಧ್ವನಿಕೋಲಿದು ಮನಸೋತು ಯತಿಯ ಚಿತ್ತ
ಹರಸಿ ಬಂದಿತನುರಾಗ ಕಡಲ ಸುತ್ತ
ಜನನ ಮರಣಗಳ ತೆರೆಯ ತೆಕ್ಕು ಮುಕ್ಕು

ಬಂದ ಜೀವ ಸುಳಿಸುಳಿಯೋಳಲೇದು ನೆಕ್ಕು
ಭವಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ತೇಲಿ ನಡೆದು
ಮರಣ ಭಯಕೆ ಸೇರೆ ಹುಲ್ಲುನೊಂದು ಹಿಡಿದು
ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿ ಕಳೆವಳಿಸಿ ಕನಲುವಂತೆ
ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ಹಲುಬಿರಲು ದೀನನಂತೆ
ಕರುಣೆ ಮೂರ್ತಿಪೆತ್ತುಂತೆ ಕುಳಿತ ಯೋಗಿ
ಅಂತರಂಗದೋಳನಂತೆಮಗ್ನಾಗಿ

ಮಳಲ ತಡಿಗೆ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು
ನಾದಲೋಲ ಹರಿರೂಪ ನೆನೆದುಕೊಂಡು
“ಸೌಮ್ಯನಾಗು” ಎಂದುಸುರಿ ಕಡಲ ಕಂಡು
ಹೊದೆದ ಕಾವಿಯನು ಕೈಯೋಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು
ಬೀಸುತ್ತಿರಲು ಆನಾದ ತೀಥರಂದು
ಗಾಳಿಗೋಳಲ ಗಾರುಡಿಗೆ ಸೋತು ಬಂದು

ಮಸುಕು ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು ಗಾಳಿನಿಂದು
ರಾಗವಳಿದು ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂಡುವಂತೆ
ಅತ್ತ ಕೂಸು ನಸುನಕ್ಕು ನೋಡುವಂತೆ
ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನಲೆದಿತ್ತು ವರುಣನೊಡಲು
ಸ್ತುಭ್ರಿ ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು ಕ್ಷುಭ್ರಿ ಕಡಲು
ಕಾವಿ ಬೀಸಿದೆಗೇಸಿ ಹಡಗು ಬರಲು
ರಾಜಹಂಸ ನಡೆದಂತೆ ತೇಲುತ್ತಿರಲು
ಹಡಗು ನಲಿದು ನಿಂತಿತ್ತು ತೇರೆಯೋಳಾಡಿ
ಮಂದಗಾಳಿ ನಡೆದಿತ್ತು ಲಾಲಿ ಹಾಡಿ
ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು
ಕಾವಿಬೀಸಿದೆಡೆ ಹಡಗವೋಡುತ್ತಿರಲು

೨೪೦

೨೫೦

೨೬೦

ಗಾಳಿಗೋಳಲಗಾರುಡಿಗೆ ಚಿತ್ತಪ್ರೋಲಿದು
ಹಡಗು ಹಂಸಗತಿಯಲ್ಲಿ ತೇರೆಯೋಳಲೇದು
ಮಳಲ ತಡಿಯ ತೇರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತಂದು
ತಡಿಗೆ ಕುಳಿತ ತೇಜಸ್ಸಿಯತಿಯ ಕಂಡು
‘ಇವರೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕರು’ ಎಂದು ಕೊಂಡು
ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ಬೆರಗಾಗಿ ಬಂದನಿಳಿದು
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ದೀನಭಾವ ತಳಿದು
ವಿನಯಪೂರ್ಣ ಭಯಭಕ್ತಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ
ಪ್ರಾಣಜೀವದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಭಾವ ಬಳುಕಿ
ಪಾದಪದ್ಮಗಳಿಗೆರಗಿ ನಿಂದು ನಲಿದು
ಅಲವಚೋಧರಿಗೆ ನುಡಿದ ಕೈಯ ಮುಗಿದು
“ನಮಸ್ಕಾರ ಕಾರುಣ್ಯ ಕಲ್ಪತರುವೇ
ಪರಿವಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಪರಮಾರುವೆ
ಕಡಲು ಗಾಳಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ದಣೆದು
ಪಯಣ ಹೊರಟು ನಿಮ್ಮದೆಗೆ ಬರಲು ಮಣಿದು
ಹಡಗು ಹಲುಬಿ ಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿತು
ಮೂಡಿಬಂದಿತನುಕಂಪ ನಮ್ಮ ಕುರಿತು
ನಾವೆಗೋದಗಿ ಬಂದಿರಲು ಕಡಲಕುತ್ತು
ನಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸಲುಹಿದಿರಿ ಸುತ್ತುಮುತ್ತು
ಕರುಣೆ ರೆಕ್ಕಿವಡೆದಿತ್ತು ಕಾವಿ ಬೀಸಿ
ಹಡಗು ದಡವ ತಲುಪಿತ್ತು ಕಡಲಕ್ಕಿಸಿ
ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಗಳ ಪ್ರಣ್ಯ ಕೂಡಿ ಬಂದು
ಪರಮಹಂಸ ದರ್ಶನವು ಬಂದಗಿತಿಂದು.
ಪರಿವಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಕರುಣೆಯಿರಲು

೨೭೦

೨೮೦

ನೂರು ಕಡಲನೀಸೇವು ನಮಿಸಿ ಬರಲು
ಹಡಗು ಹೊತ್ತ ವೈಡೊಯ್ ವಜ್ರವುಂಟು
ಮುತ್ತು ಹವಳ ನವರತ್ನ ಮಾಲೆಯುಂಟು
ಪರಮಹಂಸವರ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು
ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು”

ಹಡಗಿನೋಡೆಯ ಹಂಬಲಿಸಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು ೨೬೦

ಆನಂದಭಾವ್ಯಗಳು ಕೋಡಿಯೋಡೆದು ಬರಲು
ವರದ ಹಸ್ತವನು ನೀಡಿ ಹರಕೆಯಂದು
ಅಲವಚೋಧ ಆನಂದತೀರ್ಥರಂದು
ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳ ಮಂದಹಾಸ ತಳೆದು
ದಿವ್ಯ ಪರಿಣಂಗರು ಬಂದುದನ್ನು ತಿಳಿದು
ಬಾಲರೂಪಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡು
ಬಂದನುಡುಪಿಯಲಿ ವಾಸಕೆಂದುಕೊಂಡು
ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಪುಣ್ಯ ಘಲಿಸಿತೆಂದು
ಹೃದಯ ತುಂಬಿತಾನಂದ ರೂಪ ನಿಂದು.

ನುಡಿದರಾತನಿಗೆ, ೨೭೦

ನಾಹಂಕತಾ ಹರಿ: ಕತಾ ತತ್ವಾಜ್ಞಾ ಕರ್ಮಚಾಕರೀಲಂ
ಎಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ
ಹರಿಯಪಾರ ಕಾರುಣ್ಯವಿಹುದಗಣ್ಯ,
ಎಲ್ಲ ಹರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪ ನಮ್ಮದೇನು?
ಕಡಲ ತರೆಗಳಲಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮದೇನು?”
ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯವಾಣಿ ಕೇಳಿ
ಪುಣ್ಯಜೀವ ಪಾವನತೆ ವಿನಯ ತಾಳಿ
ಗಾಳಿಗೊಳಿಗಾರುಡಿಗೆ ತರೆಯ ತುಳಿದು

ಹಡಗು ಹಂಸಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಲನಳೆದು
ದಡಕೆ ಕ್ಷೇಮದಲಿ ತಲುಪಿದಂತೆ ಬಂದು ೨೮೦
ಹಡಗಿನೋಡೆಯ ಹಂಬಲಿಸಿ ನುಡಿದನಂದು,

“ಎಲ್ಲ ದೇವ ಸಂಕಲ್ಪ ಸತ್ಯ ಗುರುವೆ,
ಗುರುಹಂಸಾದವಿರಲೆಂದು ನಮಿಸುತ್ತಿರುವೆ.

ಪರಮಹಂಸವರ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು,
ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು”

ಹರಿಯಪಾರಕಲ್ಯಾಣರೂಪ ಸ್ತುರಿಸಿ
ಹೃದಯಕಮಲದಲಿ ಬಿಂಬರೂಪವಿರಿಸಿ
ಅಲವಚೋಧಯತಿ ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದುನಿಂದು
ಹಡಗಿನೋಡೆಯನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು

ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ೨೯೦
“ಮುತ್ತು ಹವಳ ನವರತ್ನ ನಮಗೆ ಚೇಡ
ಹಡಗು ಹೊತ್ತ ವೈಡೊಯ್ ವಜ್ರ ಬೇಡ
ನಮ್ಮ ಮುತ್ತು ಹರಿನಾಮ ರೂಪ ಸೃಂಗಣ್ಯ
ರತ್ನ ಹವಳ ಭಗವಂತನಿತ್ತ ಕರುಣೆ.
ದ್ವಾರಕಾ ನಗರದಿಂದ

ನಿಮ್ಮ ಹಡಗು ಹೊತ್ತ ತಂದ
ಗೋಚಿಂದನದ ಗಡ್ಡೆ
ಎರಡು ನಮಗೆ ಬೇಕಿವೆ
ಅಪ್ಪೆ ನಮಗೆ ಸಾಕಿವೆ.”

ನುಡಿದ ಯತ್ನಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ೩೦೦
ಮನದ ತುಂಬ ಹರುಷ ತಾಳಿ
ಮುನಿಯ ಸೇವ ಸಲ್ಲಲೆಂದು

ಮುತ್ತು ರತ್ನ ಬಲ್ಲರೆಂದು
 ಅವರು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲರೆಂದು
 ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ನಾವೇಯೇರಿ
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಭಾರಿ
 ಗಡ್ಡೆಯೆರಡ ಹೊರಿಸಿ ತಂದು
 ಕಡಲ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದು
 ಮುನಿಯ ಮುಂದಕಿರಿಸಿ ಮಣಿದು
 ತೃಪ್ತರಾದವೆಂದು ತಣಿದು
 ಪರಮಹಂಸ ಸೇವೆಯೆಂದು
 ಗುರುಹಸಾದ ಹರಕೆಯೆಂದು
 ಚರಣಕಮಲಕರಿಗಿ ನಿಂದು
 ಹಡಗಿನೊಡೆಯು ನುಡಿದನು
 “ಪರಮಗುರುವೆ ಹೋಗಿ ಬರುವೆ
 ನಾನು ನಮ್ಮ ಉರಿಗೆ,
 ತೆರಳುತ್ತಿರುವೆ ಮರಳುತ್ತಿರುವೆ
 ನಮ್ಮ ಕಡಲದಾರಿಗೆ.
 ನಿಮ್ಮ ಕೈಯ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
 ದುಷ್ಪ ದಮನ ಶಕ್ತಿಯು,
 ನಿಮ್ಮ ದಯಾ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
 ಪೂಜ್ಯಜೀವ ಮುಕ್ತಿಯು.
 ಗಾಳಿ ನಿಮ್ಮ ದಂಡಧಾರಿ
 ಕಡಲಿದುವೆ ಕಮಂಡಲು,
 ಪರಮಯತಿಯೆ ಪೂರ್ಣಾಮತಿಯೆ
 ನಮಸ್ಕಾರ ಬರುವೆವು.

ಇಂಂ

ಇಂಂ

ಕಡಲಗುರಿಯ ತೆರೆಯದಾರಿ
 ತರೆನೊರೆಗಳ ಬೆನ್ನನೇರಿ
 ದಂಡಗಿರುವ ನಾಡಸೇರಿ
 ಮುತ್ತು ರತ್ನ ತರುವೆವು.”
 ನಮಸ್ಕಾರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
 ಕಡಲನೇರಿ ಹಡಗು ಹತ್ತಿ
 ಮರಳಿ ಪರುಣ ನಡೆದರು
 ವರಣ ಪಥವ ಒಡಿದರು.
 ಅಲವಚೋಧ ಆನಂದತೀರ್ಥರಂದು
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಗಡ್ಡೆಯೆರಡತಂದು
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮ ಬಂದರೆಂದು
 ಮನದಲಂಪ್ರಗಡಲುಕ್ಕಿ ಮೇರೆವರಿದು
 ಆನಂದತೀರ್ಥರಾನಂದಬಾಣ್ಯ ಸುರಿದು
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮ ಬಂದುದರಿತು
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಗಡ್ಡೆಯಾಂದ ತರೆದು,
 ಮರೆಯೋಳಿರುವ ಬಲರಾಮನನ್ನೆ ಕಂಡು
 ಕಡಲತೀರ ಕಾಪಾಡಲೆಂದುಕೊಂಡು
 ಕಡಲತಡಿಯ ವಡಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು
 ಧೇನಿಸಿರಲು ಜನರೆಲ್ಲ ಓಡಿಬಂದು
 ಬಾಲರಾಷಿ ಬಲರಾಮನನ್ನೆ ಕಂಡು
 ಅಸುಗ್ರಹಿಸಿ ನಮ್ಮಾರನೆಂದುಕೊಂಡು
 ಚರಣಕರಿಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಪಾರಧಿಸಿರಲು
 ಉರಿಗೂರೆ ಕೈಮಣಿದು ಕೇಳುತ್ತಿರಲು,
 ಬಾಲರಾಷಿ ಬಲರಾಮನನ್ನೆ ತರೆದು

ಇಂಂ

ಇಂಂ

ಇಂಂ

ಕ್ಷೇರಾಭಿಷೇಕ ವರುಣಾಭಿಪೇಕವೆರೆದು
 ವೇದಸೂಕ್ತದುದ್ವೋಪ ಜಲವ ಸುರಿದು
 ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದರಲ್ಲಿ ಕಡಲತಡಿಗೆ
 ಅನಂದತೀರ್ಥರಾನಂದ ಘೋಷದೊಡನೆ,
 “ಕಡಲತಡಿಯ ಕಾಯುತ
 ನಿಲ್ಲು ಬಾ ಹಲಾಯುಧ !
 ನೇಗಿಲದಲಿ ನದಿಯ ಸೇಳಿದ
 ರೌಹಿಣೀಯ ನಿಲ್ಲು ಬಾ.
 ದೃತ್ಯಕುಲದ ದರ್ಶ ತುಳಿದ
 ಅರಿಮದಗಜ ಮಲ್ಲ ಬಾ.
 ಶೈತ ದ್ವೀಪ ಶೇಷ ರೂಪಿ
 ಸೋದರನೊಡ ನಿಲ್ಲು ಬಾ.
 ವಾರುಣೀಯ ನಲ್ಲ ಬಾ.
 ವರುಣನೀವ ಸೋರೆಯ ಹೂವ
 ನಿತ್ಯ ಪ್ರಾಚೀ ಕೊಳ್ಳುತ,
 ನಂದಗೋಪ ಕಂದ ಸೇವ
 ಯಿಂದ ಹರುಷಗೊಳ್ಳುತ,
 ಕಾಯುತಿರಲಿ ಕಡಲಿನಂಚ
 ಶೃಂಗಾರದ ಹರಿಯ ಮಂಚ
 ನಿಲ್ಲು ಬಾ ಹಲಾಯುಧ !”

೫೮೦

೪೧೦

ಕಡಲ ತಡಿಗೆ ಬಲರಾಮನ್ನೆ ನಿಲಿಸಿ,
 ಹೆಚ್ಚೆಗೊಮ್ಮೆ ಹರಿನಾಮರೂಪ ಸ್ತುರಿಸಿ,

ಬಂದ ಕೆಲಸ ಕೃಗೂಡಿತೆಂದು ನಲಿದು
 ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಪ್ರಣಾಕಾಯಕೊಲಿದು,
 ರೌಪ್ಯಚೀತ ಪ್ರರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಲೆಂದು
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಭಗವಂತ ಬಂದನೆಂದು
 ಅನಂದತೀರ್ಥರಾನಂದ ಬಾಷ್ಟು ಸುರಿಸಿ
 ಗೋಪಿಚಿಂದನದ ಗಡ್ಡೆ ಹೆಗಲಿಗಿರಿಸಿ,
 ನಂದಗೋಪ ಹರಿಕಂದ ರೂಪ ನೆನೆದು
 ಉಡುಪಿಯತ್ತ ಸಾಗಿದರು ಹಾಡಿ ನಡೆದು. ೪೧೦
 ಮಂದ ಮಂದ ಸಡೆದು ಬಂದ
 ಉಡುಪಿಯಲಿ ಸಮಿಂಶಣ
 ಹಸಿರು ಚೆಲುವು ತಳಿದು ನಿಂತ
 ಮರದ ತಳಿರು ತೋರಣ,
 ವಿಪ್ರವೃಂದ ವೇದಘೋಷ
 ಗುಡಿಯ ಗಂಟೆ ಮೂಳಗಲು
 ಅರಿಯದೊಂದು ಹರುಪ ತುಂಬಿ
 ಉಡಿಗೂರೆ ಬೆಳಗಲು,
 ತಂದ ಗೋಪಿಚಿಂದನವನು
 ತಮ್ಮ ಹೆಗಲೊಳಿರಿಸುತ್ತ
 ನಂದಗೋಪ ಕಂದರೂಪ
 ಹೆಚ್ಚೆಗೊಮ್ಮೆ ಸ್ತುರಿಸುತ್ತ.
 “ದೇವಕಿ ನಂದನ ನಂದಕುಮಾರ
 ವೃಂದಾವನಾಂಚನ ಗೋಕುಲ ಚಂದ್ರ !
 ಕಂದ ಘಲಾಶನ ಸುಂದರ ರೂಪಾ
 ನಂದಿತ ಗೋಕುಲ ವಂದಿತ ಪಾದ !”

49

ಇಂದ್ರ ಸುತಾವಕ ನಂದಕ ಹಸ್ತ
 ಚಂದನ ಚಚಿತ ಸುಂದರಿ ನಾಥ ।
 ಇಂದೀವರೋದರ ದಲ ನಯನ
 ಮಂದರ ಧಾರಿನ್ ಗೋವಿಂದ ವಂದೇ । ೪೩೦
 ಚಂದ್ರ ಶತಾನನ ಕುಂದ ಸುಹಾಸಾ
 ನಂದಿತ ದೃವತಾನಂದ ಸುಪೂರ್ಣ
 ಮತ್ತ್ಯಕ ರೂಪ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಿಹಾರಿನ್
 ವೇದವಿನೇತ್ತ್ ಚತುಮುಖಿ ವಂದ್ರ ।
 ಕೂರ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ ಮಂದರಧಾರಿನ್
 ಲೋಕವಿಧಾರಕ ದೇವವರೇಣ್ಯ ।
 ಸೂಕರ ರೂಪಕ ದಾನವ ಶತೋರ್
 ಭೂಮಿವಿದಾರಕ ಯಂತ್ರವರಾಂಗ ।
 ದೇವ ನೃಸಿಂಹ ಹಿರಣ್ಯಕ ಶತೋರ್
 ಶರ್ವ ಭಯಾಂತಕ ದೃವತ ಬಂಧೋ । ೪೪೦
 ವಾಮನ ವಾಮನ ಮಾಣವ ವೇಷ
 ದೃತ್ಯವರಾಂತಕ ಕಾರಣ ರೂಪ ।
 ರಾಮ ಭೃಗೂದ್ವಹ ಸೂರ್ಯತ ದೀಪ್ತೇ
 ಕೃತ್ರ ಕುಲಾಂತಕ ಶಂಭು ವರೇಣ್ಯ ।
 ರಾಘವ ರಾಘವ ರಾಕ್ಷಸ ಶತೋರ್
 ಮಾರುತ ವಲ್ಲಭ ಜಾನಕಿ ಕಾಂತ ।
 ದೇವಕಿ ನಂದನ ಸುಂದರ ರೂಪ
 ರುಕ್ಷಿಣಿ ವಲ್ಲಭ ಪಾಂಡವ ಬಂಧೋ ।
 ದೃತ್ಯ ವಿಮೋಹಕ ನಿತ್ಯ ಸುಖಾದೇ
 ದೇವ ಸುಭೋಧಕ ಬುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪ । ೪೫೦

ದುಷ್ಟ ಕುಲಾಂತಕ ಕಲ್ಯಾಂಸ್ ಸ್ವರೂಪ
 ಧರ್ಮವಿವರ್ಧನ ಮೂಲಯುಗಾದೇ ।
 ನಾರಾಯಣಾಮಲ ಕಾರಣ ಮೂರ್ತೀ
 ಪೂರ್ಣ ಗುಣಾಂಶವ ನಿತ್ಯವಿಚೋಧ ।
 ಸುಖಿತೀಧರ್ ಮುನೀಂದ್ರಕೃತ ಹರಿಗಾಢಾ
 ಪಾಪಹರಾ ಶುಭ ನಿತ್ಯ ಸುಖಾಧಾ ॥
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಗಡ್ಡೆ ಹೆಗಲಿಗಿರಿಸಿ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥರಾನಂದರೂಪ ಸ್ತುರಿಸಿ,
 ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಪುಣ್ಯ ಘಲಿಸಿತೆಂದು
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಭಗವಂತ ಬರದನೆಂದು ೪೬೦
 ತಿಷ್ಣವೃಂದ ಬರುತಿರಲು ಎದುರುಗೊಂಡು
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಗಡ್ಡೆ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು
 ಅನಂತೀಶ್ವರನ ಗಂಟೆ ವೋಳಿಗುತಿರಲು
 ಸ್ವಣಾಲಾಸ್ಯದಲಿ ಸೂರ್ಯ ಚೇಳಗುತಿರಲು
 ವೇದಸೂಕ್ತದುದ್ವೋಪ ಧಾರೆ ಸುರಿದು
 ಕ್ಷೇರಾಭಿಷೇಕ ವರುಣಾಭಿಷೇಕವರೆದು
 ಕಡೆದು ಗೋಪಿ ಚಂದನ
 ಪಡೆದರೋ ಯಂದುನಂದನ.
 ನೀಲಮೇಘಶಾಮ ಸುಂದರ
 ನಂದಗೋಪ ಕುಲಾಭ್ರಿ ಚಂದಿರ ೪೭೦
 ಕೃಷ್ಣ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ
 ಕಂಡು ದೇವಕಿ ನಂದನ.
 ಬಾಲಲೀಲಾ ಲೋಲನಾಗಲು
 ರುಕ್ಷಿಣಿ ದೇವಿಯರು ಕೇಳಲು

ಹಗ್ಗ ಕಡುಗೋಲುಗಳ ಹಿಡಿದು
 ಮಧ್ಯಮನಿಗಳ ಪೂರ್ಣಗೊಲಿದು
 ಬಂದ ಪರಮಾನಂದನ.

 ವಿಶ್ವ ಕರ್ಮ ವಿನಿಮ್ಯತ
 ರುಕ್ಷಿಣೀಕರ ಪೂರ್ಣಿತ

 ಕೃಷ್ಣ ಭಾಲ ಮುಕುಂದನ, ಆ-
 ನಂದ ತೀಥಾನಂದನ
 ಪಡೆದರೋ ಯದುನಂದನ.

 ಆನಂದತೀಥರಾನಂದ ರೂಪ ಸ್ತುರಿಸಿ
 ಹೃದಯ ಕರುಲದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬರೂಪವಿರಿಸಿ
 ಸಾಧುಸಚ್ಚನರ ಪೂಣ್ಯ ಘಲಿಸಿತೆಂದು
 ಭಾಲಕೃಷ್ಣ ಭಗವಂತ ಬಂದನೆಂದು
 ಗುಡಿಯ ಗಂಟೆ ದುಮುದುವಿಸಿ ಮೋಳಗುತ್ತಿರಲು
 ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳ ದೀಪ ಬೆಳಗುತ್ತಿರಲು
 ವೇದಸೂಕ್ತದುರ್ಭೋವ ಧಾರೆ ಸುರಿದು
 ಕ್ಷೀರಾಭಿಷೇಕ ವರುಣಾಭಿಷೇಕವೆರೆದು

 ಹರಿಯನಂತ ಕಲ್ಯಾಣ ರೂಪ ಸ್ತುರಿಸಿ
 ಆನಂದತೀಥರಾನಂದ ಭಾಷ್ಯ ಸುರಿಸಿ
 ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ ಹಿಡಿದಂಥ ರತ್ನದೀಪ
 ದೇವಧ್ಯಾನ ತಲ್ಲಿನ ಮಧ್ಯರೂಪ
 ಪದ್ಮನಾಭ ಪದಪದ್ಮ ಭಕ್ತಿಗಂಗೆ
 ಆನಂದ ತೀಥರಾನಂದ ರಸತರಂಗೆ
 ನಂದಗೋಪ ಹರಿಹಂದ ರೂಪ ನೋಡಿ
 ಆನಂದ ತೀಥರಾನಂದದಿಂದ ಹಾಡಿ

೪೫೦ ೪೬೦

“ಪಂದಿತಾಶೇಷ ವಂದೋರು ವೃಂದಾರಕಂ
 ತಂದನಾ ಚಚೀತೋದಾರ ಶ್ರೀನಾಂಸಕಂ ೫೦೦
 ಇಂದಿರಾ ಚಂಚಲಾಪಾಂಗ ನೀರಾಜತಂ
 ಮಂದರೋದ್ಭಾರಿವೃತ್ತೋದ್ಭೂಜಾ ಖ್ರಿಂಗಿನಮ್ರಾ ।
 ಪ್ರೀಣಯಾಮೋ ವಾಸುದೇವಂ
 ದೇವತಾ ಮಂಡಲ ಖಂಡ ಮಂಡಂ ।
 ಪ್ರೀಣಯಾಮೋ ವಾಸುದೇವಂ”
 ಆದಿನಾರಾಯಣ ಅನಂತನು
 ಉಡುಪಿಯಲಿ ನೆಲೆನಿಂತನು
 ರತ್ನೋಜ್ಝಲ ದೀರ್ಘಿತಿ ಬೆಳಗಿರುಣಿ
 ಮಂಗಲ ಸ್ವರಗಳು ಮೋಳಗಿರಲು
 ಪಂಚಾಮೃತದಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿ ೫೧೦
 ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೋಳಿಂಗಾಲಾಡಿ
 “ಅಕ್ಷಯಂ ಕರ್ಮ ಯಸ್ಯಾ ಮೈ ಸ್ವಂತಂ ।
 ಪ್ರಕ್ಷಯಂ ಯಾಂತಿ ದುಃಹಿಣಿ ಯಜ್ಞಾ ಮತಃ ॥
 ಅಕ್ಷರೋ ಯೋವ್ಯಜರಃ ಸಮಾಂಘಾತಂಃ ।
 ಕುಕ್ಕಿಗಂ ಯಸ್ಯ ವಿಶ್ವಂ ಸದಾಭಾದಿಕಃ ।
 ಪ್ರೀಣಯಾಮೋ ವಾಸುದೇವಂ ।
 ದೇವತಾ ಮಂಡಲ ಖಂಡ ಮಂಡಂ ।
 ಪ್ರೀಣಯಾಮೋ ವಾಸುದೇವಂ ।
 ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ಪೂರ್ಣಿಸುತ್ತಿರುಣಿ
 ಆದಿನಾರಾಯಣ ಅನಂತನು ೫೨೦
 ಉಡುಪಿಯಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತನು
 ರತ್ನೋಜ್ಝಲ ದೀರ್ಘಿತಿ ಬೆಳಗಿರುಣಿ

ಮಂಗಲ ಸ್ವರಗಳು ಮೋಳಗಿರಲು

ತಿಳಿನೀರಿನೊಳಭಿವೇಕವ ಮಾಡಿ

ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ

ಮಧ್ಯಾಚಾರಾಯರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು

ಅದಿನಾರಾಯಣ ಅನಂತನು

ಉಡುಪಿಯಲಿ ನೆಲೆನಿಂತನು.

ದಂಡಿಗೆ ಜಾಗಟಿ ಮದ್ದಳಿ ತಾಳಿ

ಕುಣೀಯಿತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಮೇಳಿ

ಸುಂದರ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ ನೋಡಿ

ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ

“ನಂದವ್ರಜ ಮಧುರೆ ದ್ವಾರಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಸ್ಥಳಕೆ ।

ಬಂದದ್ದೆ ಬಹು ಲಾಭವೋ ॥

ಇಂದಿರಾಪತಿದಯಾಸಿಂಥು ಸುಖಿ ಪೂರ್ಣ ಗೋ ।

ವಿಂದ ಪಾಲಿಸೊ ಬಿನ್ನಹ ಕೃಷ್ಣ ॥”

ರತ್ನೋಜ್ಞಲ ದೀರ್ಘಿತಿ ಬೆಳಗಿರಲು

ಮಂಗಲ ಸ್ವರಗಳು ಮೋಳಗಿರಲು

ಕುಣೀಯಿತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಮೇಳಿ

ಸುಂದರ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ ನೋಡಿ

ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ

“ಈ ಮುದ್ದ ಕೃಷ್ಣ ಈ ಕೃಣಾದ ಸುಖಿ ಸಾಕು

ಶ್ರೀಮಧ್ಯಮುನಿಯ ಮನದೈವವಾದುಪಿಯ ॥

ಕಿರುಗೆಜ್ಞಿ ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಯ ಕಾಂಚಿ ಕಟೆಸೂತ್ರ

ವರಹಾರ ಪದಕ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಕೌಸ್ತಭ ರತ್ನ

ಗುರುಮುದ್ರ ಕಂಕಣಾಂಗದ ಕುಂಡಲ ಪ್ರಭೇಯ

ಇಂ

ಇಂ

ಶಿರಿನಾವ ಮುಕುಟ ನಾನಾಮಣಂಡಸೇವ ॥

ಈ ಮುದ್ದ ಕೃಷ್ಣ ಈ ಕೃಣಾದ ಸುಖಿ ಸಾಕು
ಶ್ರೀಮಧ್ಯಮುನಿಯ ಮನದೈವವಾದುಪಿಯ ॥”

ಸುಂದರ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ ಸೇವಿ

ಇಂ

ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ

ಕುಣೀಯಿತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಮೇಳಿ

“ಅನಂದತೀರ್ಥ ಮುನಿಗಳ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾರು ।

ದಾನಂದದಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸೋ ಕೃಷ್ಣ ।

ದೀನಜನ ಮಂದಾರ ನೀನೆಂದು ಸುಖಾದ್ಯಾಸ ।

ಸಾನುರಾಗದಲಿ ಕಾಯೋ ಕೃಷ್ಣ ।”

ಹರಿದಾಸರ ಹೃದಯಾರವಿಂದಗಳಃ

ಭಗವಂತನ ಜರಣಾರವಿಂದಗಳಃ

ಇರಿಸಿದವು

ಸೃಂಗಿಸಿದವು

ಇಂ

ಸುಂದರ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ ಸೇವಿ

ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ

ಕುಣೀಯಿತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಮೇಳಿ

“ಹಾಲು ಕಂದನ ಕೈಲಿ ಸುಖಾದ್ಯಾಸಗೋಲು

ನೀಲವರ್ಣದ ಕೃಷ್ಣ ನಲಿದಾಡಿ ಮಾರ್ಗ ।

ಮೋಸರು ಕಂದನ ಕೈಲಿ ಸುಖಾದ್ಯಾಸಗೋಲು

ಕುಸುಮನಾಭನು ಕೃಷ್ಣ ನಲಿದಾಡಿ ಮಾರ್ಗ ।

ಬೆಣ್ಣಿ ಕಂದನ ಕೈಲಿ ಚಿಕ್ಕಾದ್ಯಾಸಗೋಲು

ಪನ್ನಾಂಗ ಶಯನ ಕೃಷ್ಣ ನಲಿದಾಡಿ ಮಾರ್ಗ ।

ಮುತ್ತು ಕಂದನ ಕೈಲಿ ತುತ್ತಾದ್ಯಾಸಗೋಲು

ಇಂ

ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಸ್ವಾಮಿ ನಲಿದಾಡಿ ಬಂದ ।”
 “ಕಡಗೋಲು ತಾರೆನ್ನ ಚಿನ್ನವೇ । ಮೊಸ
 ರೊಡೆದರೆ ಬೆಣ್ಣೆಬಾರದು ಮುದ್ದು ರತ್ನವೇ ॥
 ಅಣ್ಣನ ಒಡಗೋಂಡು ಬಾರಯ್ಯಾ । ಸ್ವಾ ।
 ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮುದ್ದೆಯ ಮೆಲುವಿರಂತೆ ॥
 ಬಣ್ಣಸರವ ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕುವೇ ।
 ಬೆಣ್ಣರೊಡನೆ ಅಡ ಕಳಹುವೇ ರಂಗ ॥
 ಪಟ್ಟ ಬೊಂಬೆಯ ತಂದು ನಿನ್ನಯು ।
 ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸುವೇ ॥
 ಬಟ್ಟಲು ತುಂಬಿದ ಸಕ್ಕರೆ ನಿನಗೀವೇ । ೫೪೦
 ಕಟ್ಟುಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಕಣೆಯೆ ಬಾ ರಾಮು ॥
 ಬಡವರ ಭಾಗ್ಯದ ನಿಧಿಯೆ । ಗೋಕುಲದ ಎ
 ನೊಡೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕ್ಯವೇ ।
 ಕೊಡು ಮುದ್ದು ಪ್ರಾರಂದರ ವಿಶಲ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ । ಪೆಂ
 ಗಡಲೊಳು ದುಡುಕು ಮಾಡುವರೇನೋ ಕೃಷ್ಣ ॥”
 ರತ್ನೋಜ್ಞಲ ದೀರ್ಘಿತಿ ಬೆಳಗಿರಲು
 ಮಂಗಲ ಸ್ವರಗಳು ಮೊಳಗಿರಲು
 ಮಂಗಲದಾರತಿಗಳ ಮಾಡಿ
 ಹರಿಗುಣಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ
 ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು
 ಭಗವನ್ನಾಮಾಮೃತ ನೀಡಿ

“ಅನಂದ ಮುಕುಂದ ಅರವಿಂದ ನಯನ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।
 ಸುಂದರಿ ಮಂದಿರ ಗೋವಿಂದ ವಂದೇ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।
 ಚಂದ್ರ ಸುರೇಂದ್ರ ಸುವಂದಿತ ವಂದೇ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।
 ಚಂದ್ರಕ ಮಂದಿರ ನಂದಕ ವಂದೇ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।
 ವೃಂದಾರಕ ವೃಂದ ಸುವಂದಿತ ವಂದೇ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ । ೫೫೦
 ಮಂದಾರ ಸೂನು ಸುಚಚ್ಚಿತ ವಂದೇ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।
 ಇಂದಿರಾ ನಂದಕ ಸುಂದರ ವಂದೇ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।
 ಮಂದಿರ ಸ್ವಂದನ ಸ್ವಂದಕ ವಂದೇ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।
 ಆನಂದ ಚಂದ್ರಿಕಾಸ್ವಂದಕ ವಂದೇ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।

 || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಾಮಾನ್ಯ ||